Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 49 (731) * joi 3 decembrie 1959 * 8 pagini 30 bani



Desen de C. PLĂCINTĂ

Despre inițiativă

Dragi prieteni, astăzi vreau să vă spun o poveste... Ascultați. A fost odată ca niciodată, că dacă n-ar fi nici nu s-ar pomeni... în jurnalul de zi. A fost odată un detașament de pionieri. N-aș putea să vă spun exact dacă era „bun" sau „rău". Caracteristica sa era că niciodată nu se vorbea despre el. Nimeni nu-l lăuda dar nici nu-l critica... Pionierii învățau așa și-așa, veneau și la adunări (unde, din lipsă de subiecte interesante pentru discuții, se plictiseau în mod politicos) iar gazeta de perete apărea cu regularitate, deși n-o citea nimeni! (Lucru firesc; cum s-o citești cînd știai dinainte că n-are despre ce scrie?)

Iată însă că, la adunarea pentru alegerea președintelui de detașament, s-a întîmplat ceva de neuitat: vechiul președinte a fost criticat. Dar știți, cu asprime! Președinții de grupe au fost criticați. Dar știți, strașnic! Colectivul gazetei de perete a fost criticat. Dar știți, fără milă! Toți pionierii din detașament s-au criticat unul pe altul. Dar știți, zdravăn!

– Nu mai merge așa! au spus ei.

– Ce-i de făcut?

Răspunsul l-au dat tot ei: propunerile au început să curgă. Dar știți, fără oprire! Șuvoi, cascadă:

– Să organizăm...

– Să mergem...

– Să facem...

Iar la urmă s-au hotărît pur și simplu să provoace la întrecere toate detașamentele unității!

„Dar bine, ce s-a întîmplat în ziua aceea? Cum de s-au urnit așa de bine din loc?" veți întreba voi.

Răspunsul e simplu: în ziua aceea, la adunarea lor, a luat, pentru prima oară, cuvîntul INIȚIATIVA! Nu știu unde fusese pitită pînă atunci, dar un lucru e sigur: din acel detașament pionierii n-o vor mai lăsa să plece niciodată! Ei și-au dat seama că inițiativa pionierească e un tovarăș de muncă de care pur și simplu nu te poți lipsi!

Lucru despre care ne propunem să discutăm și noi astăzi, în numărul de față..

De-a lungul anilor...

Se povestește că, în urmă cu ani, pe înălțimile Cernegurei s-ar fi desprins niște stînci închizînd calea unui izvor. Acolo, cică, s-a format un lac. Printre cei dintîi care s-au încumetat să urce spre a cerceta ciudatul fenomen, alături de cei cîțiva specialiști, au fost niște pionieri. Lacul, spun unii, de-aceea a și primit numele de „Lacul pionierilor". Cine au fost pionierii aceia? Nimeni nu știe. Povestea aceasta arată însă, cum nu se poate mai bine, avîntul inimii de pionier spre înălțimi, spre cercetare, spre acțiune. Multe inițiative pionierești frumoase s-au născut de-a lungul anilor, atunci cînd avîntul acesta firesc se unea cu dragostea fierbinte de patrie, cu dorința pionierilor de-a ajuta, după puteri, la înflorirea ei.

„Spic cu spic, patriei snop!"

Chemarea aceasta pionierească a răsunat prima dată într-o vară de la începutul acestui deceniu. Mii și mii de pionieri au pornit-o de atunci, vară de vară, pe întinsul miriștilor, adunînd spicele aurii. Numai în anii 1950-1952 pionierii au dat patriei 1 milion kg de grîu!

Șarja pionierilor

Patria are nevoie de tot mai mult metal. Pentru tractoare și pluguri, pentru scheletul noilor construcții... Pionierii au înțeles. Au pornit să strîngă fier vechi. In 1951, cinstind cea de a 30-a aniversare a Partidului, această acțiune a lor a cunoscut un neasemuit avînt. Numai pionierii gălățeni au adunat 50 de tone! Atunci s-a turnat, în cetatea de oțel a Reșiței, cea dintîi „șarjă a pionierilor". Dar cîte nu s-au mai turnat de atunci!

Să crească noile păduri!

In toamna lui 1954, pornea un îndemn către toți pionierii țării din partea pionierilor romîni și germani din comuna Cristian, regiunea Stalin: „Veniți să ne întrecem în a planta cît mai mulți puieți!" In unele regiuni ale țării, pionierii plantaseră și pînă atunci puieți. Acum însă avea să se desfășoare, larg, o adevărată mișcare a prietenilor pădurii. Mișcarea aceasta a prins rădăcini cu fiecare an mai adînci. Își freamătă cîntul noile păduri... Ele cresc o dată cu pionierii țării.

Mereu mai frumoasă!

Așa își vor pionierii patria. Aceasta se tălmăcește însă cel mai bine în acțiune! Unii au pornit să îngrijească parcurile — alții au luat în grijă străzile pe care locuiesc. In toamna trecută, pionierii de la Bonțida au hotărît să facă mai mîndră șoseaua ce duce la Cluj, atît cît ea străbate hotarul comunei lor. Pionierii din celelalte sate așezate de-a lungul aceleiași șosele n-au întîrziat să le urmeze pilda.

...Inițiative, inițiative, inițiative!... Sînt tot atîtea avîntate mărturii ale dragostei de patrie a pionierilor. Iar în această privință, nu vorbele, ci faptele prețuiesc cu adevărat!

Oricînd, oriunde, inițiativă!

S-a rupt din gard o șipcă?
Stai!
Ciocan și cuie ia degrabă!

Colegul tău e leneș?
Hai,
Tu scutură-l și fă-l de treabă!

E, pentru inițiativă,
Oriunde loc destul. Poftiți!
Și, pretutindeni, deopotrivă,
Cu mulțumiri veți fi primiți!
Deci, jos cu „Eu nu mă amestec"

Și cu „Nu știu, e treaba lui...!
Să aibă inițiativă
E datoria orișicui!

NE SFATUIM INTRE NOI

De multe ori, noi, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 1 din orașul Bacău, ne adunăm, ne sfătuim cum să facem să avem cît mai multe note bune, cum să-i ajutăm pe cei rămași în urmă. Ultima dată, detașamentele claselor a VI-a A și a VI-a B s-au hotărît să înceapă o întrecere la strîngerea fierului vechi. Toți eram nerăbdători să începem, să vedem cine va strînge mai mult. Dar mai înainte de-a începe întrecerea ne-am gîndit că ar fi bine să fixăm o anumită zi în care să strîngem fierul vechi. Alți pionieri au venit cu ideea c-ar fi bine să ne împărțim pe grupe, alții că trebuie să ne facem un caiet în care să trecem cantitatea strînsă în fiecare zi. Numai așa, după ce ne-am înțeles cum să ne organizăm mai bine întrecerea, am trecut la treabă. Așa-i la noi în unitate!

ARTHUR SIMENSHON
președintele detașamentului nr. 3, Școala de 7 ani nr. 1, Bacău

In detașamentul nostru

Despre cărțile pe care le citim, în detașament la noi se discută mult. Intr-o zi, în legătură cu aceasta, Doina a venit cu o idee:

— Să facem un grafic „Cine citește mai mult?".

Tuturor inițiativa li s-a părut interesantă. Au fost de acord. Dar nu numai atît...

— Să facem și discuții asupra cărților citite! a adăugat cineva.

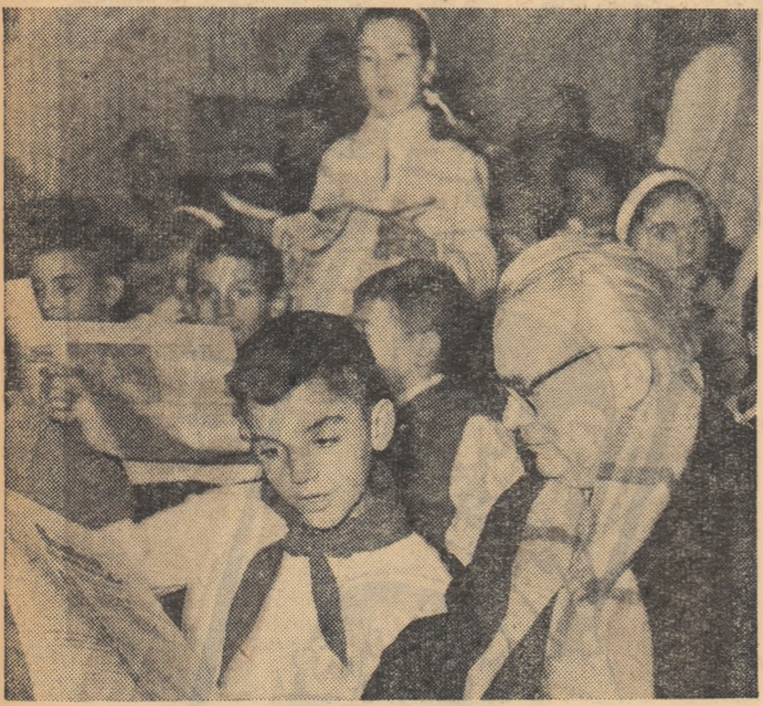
— Să ne împrumutăm cărți unul altuia, a spus și Iulian...

— Mai bine să alcătuim o bibliotecă a detașamentului nostru, cu cărți aduse de noi de acasă, a întregit Mihaela. Eu o să fiu, dacă vreți, bibliotecară!

Așa, de la simpla propunere a Doinei, pentru că și ceilalți au venit cu idei noi, în detașamentul nostru a apărut și graficul „Cine citește mai mult" și biblioteca cu peste 50 de volume... Acum, în caietul de bibliotecară al Mihaelei sînt trecute numele tuturor pionierilor, iar în grafic se adună tot mai multe puncte. Pînă acum Iulian Bădulescu a citit cel mai mult. Dar și Ștefania Enescu și Dinu și Doina capătă tot mai multe puncte. Și nu numai puncte, dar și cunoștințe.

SILVIU TRASCULESCU
președintele detașamentului cl. a III-a Școala medie nr. 1, Pitești

Din viața pionierească



A APĂRUT EDIȚIA SPECIALĂ !

Cititorii au cuvîntul !

Sala de teatru a Palatului pionierilor din București devenise, duminică, pur și simplu, neîncăpătoare. Sute de copii se adunaseră aici, la consfătuirea pe Capitală a gazetei „Scînteia pionierului". De față se mai aflau tovarășul Nicolae Roman, secretar al C.C. al U.T.M., precum și profesori, învățători, instructori de pionieri, părinți. Chemați să-și spună părerea asupra paginilor gazetei și dorințele lor în ceea ce privește numerele viitoare, copiii au luat cuvîntul cu un entuziasm într-adevăr pionieresc. La consfătuire au mai asistat scriitori, poeți, oameni de știință — colaboratori ai gazetei — și cu toții au rămas mulțumiți de priceperea și istețimea cu care pionierii au discutat despre asemenea lucruri importante cum sînt tematica gazetei, aspectul ei grafic, felul în care ajută ea activității pionierești. Observațiile și sugestiile aduse gazetei de pionierii care s-au perindat la tribună ne vor fi nouă, redactorilor, de un mare folos. Noi am avut multe de învățat din spusele cititorilor, le mulțumim pentru sfaturile ce ni le-au dat și le promitem că le vom îndeplini dorințele.

„Port cravata roșie de cinci ani, dar încă înainte de a deveni pionieră citeam cu plăcere gazeta noastră dragă, „Scînteia pionierului", a spus **Mariana Tabără, președinta unității de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 62.** Îmi place în mod deosebit rubrica „Știință", iar reportajele și articolele din viața pionierească ajută mult detașamentelor din unitatea noastră. Aș vrea însă să apară mai multe evocări din viața eroilor clasei muncitoare, uteciști și comuniști. Ele ne vor ajuta să ne cunoaștem și mai deplin datoria față de patrie și partid, să muncim mai bine".

Felul în care a vorbit Mariana a plăcut tuturor. Iată însă că și mulți alți pionieri au dovedit dragoste față de activitatea pionierească, față de gazeta lor, făcînd observații, propuneri pline de miez.

Constantin Iordănescu, din clasa a VI-a a Școlii de 7 ani nr. 175 a cerut să apară mai multe mărturii ale vieții noastre fericite de astăzi în comparație cu aspecte ale trecutului întunecat. Tot el a mai cerut biografii ale scriitorilor noștri clasici și contemporani, și ca alți mulți vorbitori, mai multe reportaje și povestiri pe înțelesul școlarilor între 7-9 ani.

Bogdan Grabovski, de la Școala de 7 ani nr. 3, a făcut o observație foarte adevărată: din gazetă lipsește umorul, gazeta nu e îndeajuns de veselă. Are dreptate Ștefan. Ne vom strădui să publicăm mai multe foiletoane, epigrame, istorioare hazlii despre cei care rămîn în urmă la carte, sînt răsfățați, gălăgioși...

Călin Șabac, din clasa a VII-a a Școlii de 7 ani nr. 95 a arătat că în gazetă apar prea puține scenete, prea puține materiale, menite să ajute activității artistice a pionierilor. Și acest lucru e adevărat. Redacția gazetei își va face autocritica prin fapte. Iată, chiar în acest număr, în paginile 4—5 se află o scenetă pentru serbările voastre de Anul Nou !

Lucian Spinei, din clasa a VII-a a Școlii de 7 ani nr. 141, care face parte și din cercul literar al „Scînteii pionierului", a cerut să apară în gazetă mai multe poezii, mai multă literatură și a adus în discuție un lucru însemnat: comportarea pionierilor și școlarilor față de persoanele în vîrstă, față de părinți și profesori. Fără îndoială că și această temă va trebui să găsească o oglindire mai largă în gazetă.

Cornelia Tomescu, din clasa a V-a a Școlii medii nr. 24 a avut ceva de spus despre povestirile științifico-fantastice; apar prea rar în gazetă. Măreţele cuceriri științifice ale savanților sovietici, zborurile cosmice înaripează fantezia pionierilor. Ei sînt astronauții de mîine, exploratorii spațiilor interplanetare. In povestirile științifico-fantastice care vor apărea în gazeta noastră, se vor vedea pe ei înșiși în viitor!

...Și astfel, rînd pe rînd, pionierii participanți la consfătuire au vorbit despre cum se oglindesc în paginile „Scînteii pionierului" realizările regimului nostru, munca de învățătură, activitatea pionierească... Aceste propuneri vor fi studiate cu multă atenție de către redacție și vor contribui, cu siguranță, la îmbunătățirea gazetei.

AL. OVIDIU ZOTTA

De la consfătuire

Consfătuirea pe Capitală a „Scînteii pionierului" a fost precedată de opt consfătuiri raionale cu cititorii din raioanele Bucureștiului. Astfel, gazeta a reușit să cunoască, de-a lungul a două săptămîni, părerile despre ea, exprimate prin viu grai, a sute și sute de pionieri.

*

Cu prilejul consfătuirii cu cititorii din Capitală ai „Scînteii pionierului" au fost premiați cîțiva dintre cei mai activi corespondenți și cititori ai gazetei. Iată-i: Lucreția Panican, de la Școala de 7 ani nr. 136; Călin Șabac, de la Școala de 7 ani nr. 95; Mihai Botgros, de la Școala medie „Mihai Viteazu"; Ileana Chivu, de la Școala medie nr. 10; Rodica Anastasiu, de la Școala de 7 ani nr. 110; Mărgărita Popa, de la Școala de 7 ani nr. 176; Alexandra Horia, de la Școala medie nr. 19; Maria Dumitru, de la Școala de 7 ani nr. 38; Mariana Negoiță, de la Școala de 7 ani nr. 154; Alexandru Ionescu, de la Școala de 7 ani nr. 40; Aurelia State, de la Școala de 7 ani nr. 176; Irina Regenstreif, Școala de 7 ani nr. 95; Mariana Tabără, de la Școala de 7 ani nr. 62; Lucian Spinei, de la Școala de 7 ani nr. 141; Maria Mitea, de la Școala de 7 ani nr. 80, Cornel Petrache, de la Școala de 7 ani nr. 62; Alex. Juvara, de la Școala medie nr. 10.

*

În timpul consfătuirii, în sală a fost difuzată o ediție specială a „Scînteii pionierului", pentru participanții la consfătuire !

O altă surpriză a fost aceea că un grup de pionieri, care au luat parte în mod deosebit de activ la discuții, au fost invitați să redacteze ei înșiși o pagină pentru „Scînteia pionierului". Această pagină va apărea într-un număr viitor !

Colectivul de conducere inițiază


ATENȚIUNE!
Colectivul unității de pionieri din Școala Medie „Frații Buzești" invită pe toți pionierii și U.T.M.-iștii școlii să ia parte la
INTÎLNIREA
CU SCRIITORUL
RADU TUDORAN

Un afiș. El atrage oricui luarea aminte: colectivul de conducere invită la o nouă acțiune pionierească !

Cînd colectivul de conducere se adună, cu tot efectivul său, la Camera pionierilor, înseamnă că iar se pune ceva nou la cale în unitate. Întrebați pe oricine dintre pionierii unității de la Școala medie „Frații Buzești" din Craiova, dacă nu-i așa !

A ști să asculți

Nu-i totul să inițiezi o acțiune sau alta. Colectivul de conducere trebuie să răspundă prin ceea ce inițiază dorințelor și intereselor de activitate ale pionierilor. Aceste dorințe însă, trebuie să știi să le asculți... Pionierii de la „Frații Buzești" și-au arătat dorința de a vedea fabrici și uzine. Colectivul de conducere a organizat, tocmai de aceea, vizita la uzina „Electroputere", vizita la centrul petrolifer al Olteniei — Țicleni, vizita la uzina „7 Noiembrie", vizita la Fabrica de zahăr...

Tare le plac pionierilor întîlnirile cu muncitori fruntași, cu diferiți specialiști, cu activiști de partid, cu oameni de artă. Știți cîte întîlniri a organizat, de aceea, colectivul de conducere într-un singur an? 27!

Se știe cît de mult îi antrenează pe pionieri concursurile. Tocmai de aceea a și inițiat colectivul de conducere un concurs pentru desemnarea celui mai bun povestitor și a celui mai bun cîntăreț, un concurs de albume cu imagini din patrie și unul al albumelor filatelice etc.

Sînt și o seamă de activități de durată care tot pe temeiul intereselor arătate de pionieri au fost inițiate. Cei care îndrăgesc geografia au un cerc al lor de cercetare, la fel și istoricii. Mai e un cerc al micilor actori. Apoi, grupa „Țepeluș" — un fel de brigadă artistică, mult îndrăgită de toți. În sfîrșit, se scoate în unitate și o revistă literar-științifică — „Viața unității" — scrisă de mînă ce-i drept, dar cu mare căutare în școală.

Vorbele nu contrazic faptele

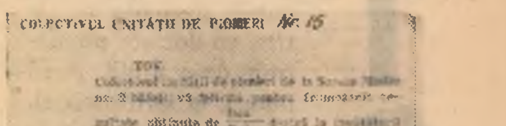
Cînd colectivul de conducere a promis că va face un anumit lucru, pionierii de la „Frații Buzești" știu că așa va fi. Colectivul de conducere a hotărît ca în unitate să se desfășoare o largă activitate de folos patriotic. Dacă va reuși? Anul trecut, tot pe vremea asta, colectivul de conducere, cîntărind bine puterile pionierilor unității, a hotărît ca pînă la 1 februarie 1959 să trimită Reșiței 15.000 kg fier vechi. Un vagon al pionierilor de la „Frații Buzești"! Cîte visuri nu și-au legat pionierii de acel vagon! Și l-au trimis. Acum, colectivul de conducere a inițiat așa numitele „Zile record", zile ale acțiunilor de folos patriotic. Pînă mai zilele trecute se și adunase o cantitate de 5.500 kg de fier vechi, iar la înfrumusețarea Bulevardului 1 Mai pionierii de la „Frații Buzești" au și realizat 1.200 ore...

La Camera pionierilor

Nu se poate vorbi de un asemenea colectiv de conducere ca acel al unității de pionieri de la „Frații Buzești", fără a te referi și la membrii săi. Spiritul de inițiativă și setea de activitate le sînt proprii, fiecăruia dintre ei. S-au învățat să-și bată capul și să rezolve și singuri problemele care li se ivesc în cale, chiar fără a fi trași de mînecă...

„Omul cu banderolă albastră" este în mod obișnuit, unul dintre membrii colectivului de conducere de serviciu la Camera pionierilor. Cu el poți rezolva orice problemă, cît de dificilă, din activitatea pionierească a zilei respective. El știe tot ce se întîmplă în unitate pînă în cele mai mici amănunte: ce adunări au loc, la ce oră se va porni la muncă patriotică, în ce loc anume au loc repetițiile micilor actori etc... Acum două săptămîni, la Camera pionierilor au venit cinci pionieri. Doreau să vorbească neîntîrziat cu instructorul superior. Acesta lipsea. Era însă acolo Ionel Marin, membru în colectivul de conducere a unității. Avea banderola albastră pe mînă. Cei cinci i s-au adresat lui. Aveau o serbare la cămin și le trebuiau peruci, costume etc. Marin s-a adresat de îndată Teatrului Național, reușind să obțină toate cele necesare.

... Pe drept cuvînt se poate spune că pionierii de la „Frații Buzești" știu pe cine au ales ca să-i conducă. Colectivul de conducere inițiază, el cheamă și duce, zi de zi, pe pionieri pe drumul unei activități vii, înflăcărate, pe care n-o vor uita toată viața.


COLECTIVUL UNITĂȚII DE PIONIERI Nr. 15
UNITATEA

Într-o anumită zi de la sfîrșitul fiecărui trimestru, părinții pionierilor fruntași vor găsi, strecurat sub ușă, cîte un asemenea bilețel. „Colectivul de conducere vă felicită !..."



ASPECT DIN TIMPUL CONSFĂTUIRII.

Inițiative pionierești



— Mai încearcă-l odată, și dacă nici de data aceasta nu merge bine, dăm o fugă pîna la unchiul Ștefan să ni-l potrivească el. E mai bine așa decît să ne facem de rîs în fața celor mici! zise Voicu, către prietenul său, Adrian.

Cei doi pionieri își terminaseră lecțiile și acum pregăteau diascopul și filmele cu care a doua zi grupa lor urma să meargă la Căminul de zi nr. 14 — ce se află nu departe de școala lor. Acolo aveau să proiecteze două filme pentru cei mici. Acțiunea aceasta a fost propusă în cadrul unei adunări a activului pionieresc din Școala medie nr. 7 din Timișoara, de către Voicu Groza, președinte de grupă în detașamentul clasei a IV-a A. Toți pionierii din grupa lui Voicu au primit cu bucurie propunerea ca, în timpul liber, să meargă cel puțin odată pe săptămînă în mijlocul celor mici pe care să-i învețe cîntece, jocuri... Prima întîlnire cu cei mici a fost foarte reușită



— Vezi, dacă nu ești atentă? Era să faci o poznă!

Tovarășa Kocik i-a atras la timp atenția Margaretei care era să pună zarzavatul în... vasul cu sirop, în loc să-l pună în oala cu supă!

Cu multă nerăbdare au așteptat pionierele deschiderea acestui cerc al micilor gospodine de la Școala de 7 ani nr. 16 din Arad. În această dimineață de duminică activitatea e în toi. Magdalena Parei, Ecaterina Guri, Maria Borș, Margareta Nuri lucrează cu multă tragere de inimă. Cu șorțuri și bonete albe pe cap par adevărate gospodine. Meniul e stabilit demult: supă cu găluște de griș, șnițel cu smîntînă și cremă de fructe cu frișcă. Tovarășa Kocik explică fiecăreia ce are de făcut. Cu toate că e greu să gătești la reșoul electric, mîncarea a fost făcută la timp și, pe deasupra, a ieșit și tare gustoasă.

— Ce-o să se mai mire mama cînd are să vadă cîte feluri de mîncare știu să gătesc eu! le spuse Margareta, rîzînd, fetelor, la plecare.



Sunase de ieșire. Era ora prînzului și școlarii se îndreptau spre casă. De serviciu, în ziua aceea, era pionierul Ghiță Mihail din clasa a VII-a. Tocmai voia să plece și el — își isprăvise treburile — cînd, pe ușă, intră plîngînd, cu ghiozdanul în mînă, o elevă din clasele mici.

— Stai, de ce plîngi? se miră Mihail.

— Mi-am pierdut gentuța pentru mîncare! răspunse fetița, oftînd.

— Aha, m-am lămurit. Să mergem la „colțul obiectelor găsite". Ți-am găsit gentuța și ți-am pus-o acolo!

Inițiativa înființării „colțului obiectelor găsite" — care se află pe un culoar al Școlii de 7 ani nr. 136 din București — a fost luată încă de acum un an. Acolo se depune — și se află în siguranță — orice obiect pierdut în școală.

...Ceea ce nu înseamnă că pionierii și școlarii nu trebuie să fie atenți! Ar fi bine, deci, ca elevilor care pierd pentru a treia oară, să zicem un obiect — să li se facă, o dată cu înapoierea lui, și cîte o caricatură, care să apară tot la „colțul obiectelor găsite"...



La Școala de 7 ani din comuna Cristian, raionul Sibiu, sînt și pionieri romîni și pionieri germani. Preocupările, dorințele și activitățile comune i-au împrietenit. In unitate, hotărîrile le iau împreună. Ei învață multe lucruri bune unii de la alții, în recreații organizează jocuri comune.

— Pauzele sînt prea mici, haideți să organizăm „duminici ale pionierilor!" a propus Paraschiva Savu, președinta unității.

In duminica următoare s-au adunat cu toții. Pionierii germani au adus și muzicuțe.

— Să învățăm mai întîi cîntecul „Am cravata mea" au propus ei.

— Bine, dar pe urmă voi ne învățați jocul „Völkeball"? a întrebat Ana Stoiță, dintr-a V-a

— Desigur! Iar la serbare putem face echipe de dansuri comune, răspunse un pionier german.

Nici nu și-au dat seama cînd a trecut dimineața aceea. Pe drum, spre casă, îi puteai auzi: „Să organizăm o duminică a poeziei romîne și germane", „Să pregătim împreună o piesă..." Iar pentru că sugestii erau multe, colectivul de conducere al unității a hotărît să alcătuiască un program de activități pentru duminicile pionierești. In felul acesta, timpul liber va fi folosit într-un chip plăcut și interesant.



10 octombrie 1959

O să avem atelier. Cîte lucruri noi vom învăța! Pionierii au luat inițiativa să ajute și ei la construirea noului atelier. „Așa va fi mai repede gata", au spus ei.

17 octombrie 1959

Toți pionierii sînt entuziasmați de construirea atelierului. Ne-am organizat în echipe care să lucreze cîte două ore, dar duminică toți au stat de dimineață pînă la prînz! Curtea școlii s-a transformat într-un adevărat șantier. Am cărat cărămizi, am făcut mortar, am adus apă, ba, unii au ajutat și la construit.

1 noiembrie 1959

Zidurile atelierului se înalță văzînd cu ochii. Băieții se și văd lucrînd la strung sau tăind la traforaj. In curînd vom începe să lucrăm în atelierul nostru! De aceea ne-am și gîndit ca în luna decembrie să inițiem concursul pentru „Cel mai bun constructor de obiecte mici".

25 noiembrie 1959

Inițiativa pionierilor de-a ajuta la construirea atelierului a fost foarte bună. Dovadă: el va fi gata cu mult timp înainte de data stabilită! Peste cîteva zile vă poftim în ospeție!

Școala de 7 ani nr. 9, Sibiu

Grupaj realizat de: **MARIA NEGREA și ELENA TOFAN**

Se așteaptă o pară...

Ce pară? Una voinică, cam cît dovleacul, și mălăiață, de să ți se topească în gură! Așa o visează Aurel Nemeș, președintele detașamentului de pionieri al clasei a VI-a F, așa o visează și ceilalți membri ai colectivului de conducere. Ei, dar cumătra pară se lasă cam mult așteptată. Au trecut atîtea săptămîni de la alegeri, în detașament s-au adunat atîtea treburi de făcut iar para...

Para, mult visata pară mălăiață, nu mai departe decît azi a descins în detașamentul clasei a VI-a F, rumenă, zemoasă și cu gust de vorbă.

– Așadar, le zise, suflecîndu-și mînecile, să pornim la treabă.

Cît ai clipi, smulse, dintre păianjenii care o încolțiseră, gazeta de perete a detașamentului și o așeză la loc... plină de articole noi, interesante, să le citești pe nerăsuflate și mai multe nu. Porni apoi într-o goană aprigă pe la casele pionierilor din clasa a VI-a F și adună tot ce găsi fier vechi și maculatură, așa cum văzuse că fac pionierii din clasele mai mici. In continuare, para noastră se răfui strașnic cu alde Mircea Bercu, Gheorghe Zamfirescu, Alexandru Moise, Ion Nică, băieți buni de-altfel, dar cam zurbagii. La sfîrșit, luînd jurnalul detașamentului pe care președintele îl ținea la „loc sigur" din motive lesne de înțeles îl completă pînă la zi.

– Stai, că n-ai terminat – îi atraseră, atunci, atenția cei trei președinți ai grupelor – Vasile Mesaroș, Ana Neamțu și Alexandru Sitaru. Mai sînt și grupe pe lume!...

Para mălăiață făcu ordine și-n grupe, apoi, socoti că a venit vremea să-și ia bun rămas. Membrii colectivului de conducere hotărîseră însă, în semn de adîncă recunoștință, s-o... împartă frățește și s-o mănînce.

– Poftim – zise para cu înflăcărare. Mîncați-mă!

– Da, dar cum?

– Tot eu să vă învăț? Simplu – zise ea. Așteptați să vă mai pice o pară, care să mă servească vouă pe tavă...

Școala medie „I. L. Caragiale". București

V. CARABA



Intîlnire cu... inițiativa

Se știe că, la adunările pionierești, în mod obișnuit, se intîlnesc discuțiile aprinse cu freamătul și voioșia! Toate adunările sînt vesele și interesante. Insă adunarea ținută de membrii activelor pionierești din orașul Suceava se deosebește de celelalte. Am putea spune: chiar le întrece!

Ideea a venit de la ei, de la pionieri. „Ar fi bine să ne intîlnim, să ținem o adunare, să vorbim despre inițiativa noastră, despre tot ce organizăm în unități. Să vedem care învățăm mai bine, care sîntem mai buni sportivi, mai buni artiști, să învățăm unii de la alții, să ne ajutăm".

Și într-un timp foarte scurt hotărîrea pionierilor a devenit faptă. Intr-o dimineață pe poarta Școlii nr. 1 Ștefan cel Mare au intrat membrii activelor pionierești din Suceava, participanți la adunare. Sala mare, primitoare, se luminase mai mult de albul bluzelor și se înveselise de roșul cravatelor pionierești. Incă de la început mai toți au cerut să se înscrie la cuvînt. Doar era vorba despre inițiativa pionierească și cîte nu aveau să-și spună...

– Noi am luat inițiativa ca fiecare detașament să fie fruntaș la învățătură, a spus pionierul Constantin Kremer, președintele unității de pionieri de la Școala pedagogică „A. S. Makarenko", am alcătuit grupe de ajutor la învățătură,

O DISCUȚIE INTERESANTĂ

iar pentru cei care au numai note de 9 și 10, am și făcut un panou al fruntașilor.

– Detașamentul nostru și-a propus să facă o excursie, intră în discuție un pionier. Vrem să vedem tot ce s-a construit în ultimii ani în regiunea noastră. Zilele trecute ne-am și fixat itinerariul. Vom trece pe la blocurile muncitorești, pe la combinatul din Burdujeni...

– Și noi vom ține o adunare însă fetele vor fi invitate. Cîteva ne vor învăța să coasem – adăugă un pionier.

Astfel pionierii din active au luat cuvîntul unul după altul. Fiecare era dornic să arate cît de mult ajută o idee nouă, o inițiativă. Dar inițiativa nu-i ajută numai pe ei. „Ea folosește foarte mult și în procesul de producție" le-a spus tînărul muncitor Strat Tomescu, șeful brigăzii nr. 2 de la întreprinderea „Străduința" invitat la consfătuirea lor. Despre inițiativă, despre dragostea față de muncă, față de învățătură, le-a vorbit și tovarășa Emilia Samson, secretară a Comitetului U.T.M., invitată la adunare.

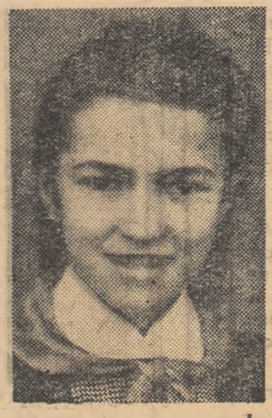
La sfîrșit, mulți pionieri, președinți de unități, de detașamente, au plecat hotărîți să propună în unitățile lor organizarea unor excursii, concursuri pe școală pentru cea mai bună gazetă de perete, pentru clasa cea mai curată etc. Pentru toți adunarea a fost deosebit de interesantă și folositoare, o adevărată intîlnire cu.. inițiativa pionierească.

L. VIȘAN

EI AU NUMAI NOTE FOARTE BUNE



ȘTEFANIA STANCIU, cl. a VI-a A, Școala de 7 ani, Otopeni.



IULIANA VASILUȚĂ, cl. a VII-a B, Școala medie nr. 1, Tr. Severin.



GHEORGHE BODIAN, cl. a VII-a B, com. Mureș, raionul Mureș, R.A.M.



BUCOVINA CÎRLAN, cl. a VII-a B, Școala medie nr. 1, Bacău.



DAN MIHAI BÎRLIBA, cl. a VII-a A, Școala de 7 ani nr. 7, Roman.



IOANA IONESCU, cl. a VII-a A, Școala medie nr. 19 „Ion Creangă", București.



DOINA HOFFMAN, cl. a III-a, Școala de 4 ani, com. Santău, raionul Tășnad,

În căutarea lui Moș Gerilă

PERSONAJE:

- Mioara
- Sandu – frați 7–9 ani
- Fetița cu chibrituri
- Giuseppe
- Arturo – marinarul
- Timur
- Gavroche
- 3 urători
- Tata
- Mama
- Moș Gerilă
- 8 licurici
- 8 dansatoare cu umbrelușe
- 8 fulgi de nea

Scenetă de Ioana Zamfir și C. Mihai

TABLOUL I

Decor: o cameră mobilată simplu. Două paturi așezate lingă peretele din fundul scenei, despărțite de o noptieră pe care se vede o lampă de noapte aprinsă. O masă, o glastră de flori. Pe peretele din fund se vede desenată o fereastră. Scena este impărțită în două printr-o draperie sau o perdea albă prinsă și de podea pentru a fi bine fixată. Spectacolul incepe in despărțitura din partea stingă a scenei, in vreme ce în partea dreaptă se amenajează scena pentru următorul tablou. Acest lucru se face in continuu, tablourile fiind reprezentate pe rind stinga-dreapta. Cortina va trebui să fie din două părți.

În deschiderea spectacolului Sandu și Mioara stau fiecare in patul său și discută.

Scena este luminată numai de lampa de noapte:

MIOARA: – Numai de s-ar intoarce mama pină vine Moș Gerilă... Poate că tăticu n-a putut pleca de pe șantier și nu poate veni azi. Mai sint și miine trenuri...

SANDU: – În noaptea de Anul Nou să nu vină?! Uite telegrama pe masă!

MIOARA: (sceptică) – Parcă anul trecut cind au dat drumul la hidrocentrală nu tot tata a trimis telegramă? Și n-a venit! Ți-amintești?

SANDU: I-auzi? Păi, era vorba de hidrocentrală!! Nu de joacă! Ce știi tu! Uite, e ceasul 11. A sosit trenul in gară de cinci minute! Ce forfotă trebuie să fie! Păcat că n-a vrut mama să ne ia și pe noi. Dar nu-i nimic. Eu, cind voi auzi pași la ușă, am să mă ascund colo in colț și cind tăticu va intra am să-i săr in spinare!! Să vezi ce se sperie!

MIOARA: Și dacă vine mai intii Moș Gerilă? Ai să-i sări lui in spinare și cum e bătrin... o să se supere!

SANDU: – Moș Gerilă vine abia peste două ore. Și el are altfel de pași. Rari, fiindcă-i bătrin și obosit, și are cizme grele...

MIOARA: – Și-o să bată cu toiagul in ușă ca și anul trecut și-o să intrebe cu voce groasă: „Aici stau Sandu și Mioara? Bucuroși de oaspeți?"

SANDU: Bucuroși! Bucuroși! o să răspundem noi. Și moșul o să intre incărcat de daruri. Ca și anul trecut! **(cască)**

MIOARA: **(imitindu-l)** – Ca și anul trecut! Mi se pare că n-o să mai vină de loc. Anul trecut unde stăteam? Ai uitat că ne-am mutat?

SANDU: – Ei și? Acum avem o casă mai frumoasă, nouă. O să-i placă lui Moș Gerilă.

MIOARA: – O să-i placă dac-o să ne găsească. Dar de unde o să știe că ne-am mutat? O să se ducă la vechea adresă. Și-acolo ce o să vadă? Pe locul unde era căsuța noastră acum e un magazin mare de incălțăminte și o „Alimentară"... Aici unde ne-am mutat ce era inainte? Tot niște căsuțe mici și acum, un bloc mare, frumos... Îmi pare rău, dar n-o să ne găsească. Anul ăsta nu mai vine Moș Gerilă la noi...

SANDU: **(pe ginduri)** – Știu eu...

MIOARA: – Ar fi trebuit să-l anunțăm dinainte... Dar tu...

SANDU: – Ce?

MIOARA: **(supărată)** – Tu nici măcar n-ai putut să te gindești la asta!

SANDU: – Dar tu de ce nu te-ai gindit? Faci pe grozava!

MIOARA: – Nesuferitule!

SANDU: – Deșteapto!

MIOARA: – Să nu mai vorbești cu mine!

SANDU: – Nici gind! **(cască din nou).** De-altfel mi-e așa de somn... **(se așază mai bine in pat).**

MIOARA: – Dacă vine Moș Gerilă și tu dormi, nici nu te trezesc!

SANDU: (aproape adormit) – Moș Gerilă nici nu mai vine! Ce să mai vină dacă tu te certi cu mine și in noaptea de Anul Nou?...

MIOARA: **(tace citeva clipe apoi se ridică incet in sus și se uită la fratele ei)** – Ai adormit? Nu vreau să ne certăm... **(cu ciudă)** A adormit!! **(se trintește și ea in pat cu fața in sus, pune miinile sub căpătii și cu vocea șoptită spune):** „Moș Gerilă, nu te supăra: Vino! Să vii! N-am vrut să mă cert! Să nu uiți!".

TABLOUL II

(Scena se intunecă treptat in timp ce se aud primele patru măsuri de la melodia dansului licuricilor. Cortina se închide ușor peste acest tablou, in timp ce în dreapta se deschide. De asemenea aici domnește semi-întunericul. În scenă deja aranjați pentru dans se află cei 8 licurici. Pe măsurile 5–6 legănind la dreapta și stinga lămpile incep dansul. Pe ultimele măsuri (respectiv schema 5) intră in fugă Sandu trăgind-o de mină pe Mioara. Sint imbrăcați cu paltoane, căciulițe, ca pentru stradă.

SANDU: (răsuflind greu) – Nu mai vine! Ce să mai vină dacă tu te certi cu mine și in noaptea de Anul Nou!

MIOARA: (se smucește) – Lasă-mă! Nu mai pot să alerg! A intirziat trenul! De-asta nu mai vine!

SANDU: – Ce știi tu? Azi Moș Gerilă dă drumul la termocentrala pe care a construit-o! Și nu mai vine! Nu mai vine! Să-l căutăm noi! Să mergem după el!

(Între timp licuricii au terminat dansul și au ieșit. Sandu și Mioara se invirt prin scenă, căutind parcă drumul. Cortina cade. Copiii ies prin dreapta, trec prin culise și apar prin stinga scenei simulind fuga obositoare).

SANDU: – Nu pe-aici! Iar ne-am rătăcit! Inapoi!

MIOARA: – Am obosit!

SANDU: – Să ne grăbim! **(o trage după el înapoi tot prin fața cortinei).**

TABLOUL III

(Dispar in culise. In stinga se deschide cortina lăsind să se vadă prin fereastra luminată un pom de iarnă. Jos in zăpadă aprinzind chibrit după chibrit „Fetița cu chibrituri". Intră Sandu și Mioara).

SANDU: **(stringind-o pe Mioara lingă el)** – Ce o fi acolo? **(apropiindu-se).** O fetiță aproape dezbrăcată! Aprinde chibrituri...

MIOARA: **(intrerupindu-l)** –...Ca să se incălzească! **(se apropie amindoi de fetița cu chibrituri... Din culise, o voce gravă recită versurile lui Victor Tulbure):**

„Zăpada groasă scirțiia sub pași
Era orașul alb. Ningea-n oraș.
Pe uliți, seara, se-aprindeau lumini
Și becuri colorate in vitrini
Și cite-un brad la fiecare geam
Sclipea cu luminări aprinse-n ram,
In clinchet, sănii lunecau ușor –
Grăbit era oricare trecător
Numai fetița rămînea pe străzi
Să rătăcească noaptea prin zăpezi.
Fetița era singură pe lume –
Doar bunicuța ii spunea pe nume.
Bunica insă, gîrbovă, bătrînă,
Plecase-n cimitir de-o săptămînă.
Și nu era in lumea asta cine
C-o vorbă caldă viața să-i aline.
Fetița, deci, in haine zdrențuite
Vindea acum pe ulițe chibrite.
Chibritele rămas-au nevindute
Și noaptea cobori pe neștiute.
Crunt viscolul învîrtejea zăpada...
Țipenie de om. Doar ea și strada.
Găsi un gang, de vînt să se ferească,
La flăcări de chibrit să se-ncălzească.

„O brad frumos!" in case aurite...
În gang fetița scăpăra chibrite.
Sunau, sunau departe zurgălăii...
Ea se-ncălzea la flacăra văpăii.

(în acest timp cei doi simulează o discuție cu fetița cu chibrituri. Fără gesturi exagerate, cu multă duioșie).

SANDU: **(cind glasul din culise nu se mai aude)** – Ce tristă-i povestea ta, fetiță cu chibrituri!

MIOARA: **(înduioșată își scoate paltonul și-l așază pe umerii fetiței)** – Ca să nu-ți mai fie frig! **(o îmbrățișează. După citeva clipe aducindu-și brusc aminte):** – Noi mergem după Moș Gerilă! Vom veni cu el și la tine! Îți promitem! Apoi, împreună vom merge la noi acasă și la pomul de iarnă de la Palatul pionierilor. Să vezi ce frumos va fi! **(către Sandu)** – Să ne grăbim! **(din nou către fetița cu chibrituri)** – Să nu pleci, să ne aștepți! Auzi? **(Cei doi părăsesc scena făcindu-i fetiței semne cu mîna. Din culise aceeași voce gravă recită mai departe versurile lui Victor Tulbure):**

Sunau, sunau departe zurgălăii...
Ea se-ncălzea la flacăra văpăii.
...Un cald fior, din tălpi pînă-n orbite,
Cu fiecare licăr de chibrite.
Nu mai simțea nici viscolul sălbatec,
În jurul ei: jăratec și jăratec.
Nu era-n gang. Ci-n casă luminoasă
Și-o vatră caldă dogorea în casă.
Și-o masă-ntinsă, plină cu bucate...
Și-un brad cu ramuri mari și încărcate...
Porni fetița miini spre brad să-n-tindă
Și bradul-nalt crescu pină in grindă.
Și pîn' la cer crescu, cu ramuri grele...
Din vîrf, bunica ii zîmbea, din stele.
Atunci urcă din ram in ram, ușoară.
Zăpezi se dezmorțeau spre primăvară.
Bunica o chema. La ea să vină.
Păsări cintau. Și-n brad era lumină.
...Așa se stinse ultimul chibrit
În mîna fetei mici care-a murit.

. . . .

TABLOUL IV

(Cortina se lasă incet în timp ce fetița aprinde ultimul chibrit. Citeva clipe domnește intunericul. După aceea in dreapta se deschide cortina. In fundul scenei se vede desenat un capăt de pod pe șosea. În gura podului se văd scinduri bătute, improvizind o ușă pe care scrie „Școală". Sandu și Mioara intră in scenă prin dreapta cîntînd):

In lume-s zeci de drumuri
Ninsoare e și vînt
Dar noi pe moș Gerilă
Il vom găsi curînd.

Prin codrul des de cetini
Cărarea grea urcăm
Spuneți-ne prieteni
Pe unde s-apucăm?
Drumu-i lung
Drumu-i lung
Însă noi sîntem voinici
Calea ne-o arată
Inima pe dată,
Drept-nainte cum să spun,
Iată drumul cel mai bun!
Iată drumul cel mai bun!*

MIOARA: **(privind ușa de scinduri din gura podului)** – Și totuși de data asta am impresia că ne am rătăcit!

SANDU: **(apropiindu-se)** – Ce-o fi asta?

MIOARA: – Ce te miri atotștiutorule? Nu vezi? Scrie pe ușă.

SANDU: **(curios)** – Hai mai aproape! **(cînd ajung aproape, ușa se deschide și în scenă intră ingindurat Giuseppe îmbrăcat foarte prost. Trece pe lingă ei, cu miinile în buzunare, privind în podea, fără să-i observe).**

SANDU: **(strigînd după el)** – Hei, prietene! **(băiatul se oprește. Cei doi aleargă lingă el).** – Vrem să te rugăm ceva. Nu l-ai văzut cumva pe Moș Gerilă?

GIUSEPPE: **(ridicînd din umeri):** – Moș Gerilă? Nu-l cunosc. Dar cum arată? Se poate să-l fi văzut trecînd.

MIOARA: – Dac-ar fi trecut pe-aici, l-ai cunoaște cu siguranță. El trece pe la toți copiii buni, silitori, cuminți.

GIUSEPPE: **(întorcîndu-se brusc spre ea)** – Ce vrei să spui? Eu nu sînt leneș, îmi place să învăț și... cred că nu sînt rău...

MIOARA: – Atunci, o să vină și la tine. Și-o să-ți aducă jucării, cărți, dulciuri, poate și-o bicicletă...

GIUSEPPE: **(mirat)** – Daaa...

SANDU: – In seara asta, seara Anului Nou, Moș Gerilă trece pe la toți copiii să le împartă daruri. Noi il căutăm fiindcă ne-am mutat din casa unde locuiam, într-o casă nouă și ne-am gindit că nu mai știe unde stăm!

GIUSEPPE: – Atunci la mine nu va veni. N-avem unde să-l primim. N-avem casă... Mama a murit. Tata s-a intors de la mina de sulf bolnav de plămini. Nu mai poate lucra...

MIOARA: – Cum te cheamă? Am să-i spun eu lui Moș Gerilă să nu te uite!

GIUSEPPE: – Giuseppe mă cheamă. Giuseppe Antonio.

SANDU: – Ești italian?

GIUSEPPE: **(trist)** Nu se vede? **(amintindu-și brusc).** Dar eu m-am luat cu vorba și am uitat! Trebuie să alerg să-i spun tatălui meu că n-am făcut rost de bani pentru medicamente! O să se supere! Dar n-avea nici învățătorul, că de la el veneam... Arivederci! **(pleacă).**

MIOARA: – La revedere Giuseppe!

SANDU: – Giuseppe! Stai! Nu cunoști pe cineva care-ar putea să ne arate drumul către Moș Gerilă?

GIUSEPPE: **(gîndindu-se o clipă)** – Știu eu? **(făcîndu-și socoteala).** Perruchio, nu cred, Beniamino, nici atît! Poate Laura sau Umberto... **(intră în scenă Arturo-marinarul, îmbrăcat marinărește, cu o pipă mare in gură. Giuseppe văzîndu-l:)** – Aaaa! Uite salvarea! Cum nu mi-aminteam? Arturo, iată niște prieteni ai mei! Il caută pe Moș Gerilă. Tu trebuie să știi unde e. Arată-le drumul!

ARTURO: – **(uitîndu-se atent la Mioara și Sandu, cu miinile in buzunare, pufăind din lulea)** – Pe cine?

MIOARA: – Pe Moș Gerilă!

ARTURO: – **(dînd din cap)** Aha! Știu. Va trebui însă să mergeți cu vaporul... Peste cîteva minute pleacă. Să ne grăbim, dacă vreți să-l prindeți!!!

SANDU și MIOARA: **(îmbrățișindu-l pe Giuseppe)** – La revedere Giuseppe! Arivederci! Să ne vedem cu bine! Va veni și la tine Moș Gerilă! Cu siguranță!

(Cei trei ies din scenă. Giuseppe rămîne singur citeva clipe privind după ei. Apoi străbate scena încet și iese și el. Din culise răsună partea doua a cîntecului de călătorie.

Cresc valurile-n cale
In sus rechinii sar
Dar de nimic nu-ți pasă
Hai cîntă, marinar!
Furtuna se-ntețește
Oceanu-i nesfîrșit!
Vaporu-acum te duce
La țintă negreșit.
Drumu-i lung
Drumu-i lung
Moș Gerilă-așteaptă-ne!
Calea ne-o arată
Inima pe dată,
Drept-nainte cum să spun,
Iată drumul cel mai bun!
Iată drumul cel mai bun!**

(cortina)

TABLOUL V

Cîntecul de la sfîrșitul tabloului IV se pierde, și răsună acordurile pianului pentru „Dansul cu umbrelușe". Cortina din stînga se deschide. Scena este ornamentată cu lampioane chinezești, cu ghirlande de brad, hîrtie colorată, și motive chinezești. In scenă intră tiptil micile dansatoare învîrtind cochete umbrelușele pe umăr. Urmează „Dansul cu umbrelușe". La sfîrșitul dansului intră Mioara cu Sandu. Speriate dansatoarele se retrag într-un colț apoi rîzînd se apropie de cei doi.

PRIMA DANSATOARE: **(făcînd o plecăciune cu umbrelușa)** – Bine-ați venit, dragi pionieri!

A DOUA DANSATOARE: **(la fel făcînd o plecăciune).** Oaspeți de seamă ne veți fi!

CELELALTE DANSATOARE **(la fel):** – Bine ați venit! Bine-ați venit!

SANDU: **(face și el o reverență stîngace)** – Bine v-am găsit, frumoase dansatoare. Dar Moș Gerilă, nu-i aici la voi?

DANSATOARELE: **(în cor)** – A fost! Și a plecat!

MIOARA: – **(repede)** – Incotro?

PRIMA DANSATOARE: – La Moscova! Cu avionul TU-114! **(face citeva piruete).**

SANDU: – Ce- [...] am alergat! [...] și oceane și-[...] ca să ajunge[...]

A DOUA DANSA[TOARE ...] peții noștri. S[...] naval! (face [...] Dansatoarele [...] zîndu-i în dar[...]

SANDU: – Ast[...] niștesc).

A DOUA DANS[ATOARE ...] atît de frumo[...] care ne aștea[...] vor bucura de[...]

PRIMA DANSAT[OARE ...] Am primit de [...] numărate și m[...] deți să le vec[...]

MIOARA: – Aș[...] pentru ce?

A TREIA DANS[ATOARE ...] pentru ce? [...] faptele pionie[...] nalele ard zi [...] fierul strîns d[...] vat de noi se [...] cerul albastru [...] știu să conduc[...] șinile, constr[...] vață foarte b[...] naval! Acolo [...] cei vrednici d[...]

MIOARA: (către [...] gem Sandule [...]

SANDU: – Cu [...] merge dar ai [...] mai ajungem [...]

PRIMA DANSA[TOARE ...] TU-104. Avion [...] kin–Moscova! [...] O, dar pleacă [...]

SANDU: – Iute[...] dansatoare) – [...]

PRIMA DANSAT[OARE ...] Veniți! (îmbul[...] scenă. Cortina [...] Din culise se a[...] de rămas bun, [...] apoi cînd totul [...] partea treia a [...]

Văzduhul ne-în[...]
Ard stelele-[illegible]
Se-avîntă av[...]
Ca o rachetă-n [...]
In nori se plimb[...]
Cu Jupiter hai-h[...]
Iar Marte îi aș[...]
Pe calea Lapteli[...]
Drumu-i lung
Drumu-i lung
Uite-un satelit î[...]
Prin semnal ind[...]
Calea ne-o arat[...]
Drept spre Mosc[...]
Iată drumul cel [...]
Iată drumul cel [...]

TABL[OUL VI]

In timpul tablo[...] fășoară în desp[...] scenei, în dreap[...] mul de iarnă b[...] becuri, jucării, [...] pentine, globuri. [...] ca și în cealalt[...] lande de brad [...] lampioane. Pe [...] diferite motive [illegible] se cîntă a [illegible] în culise, drape[...] scena în două [...] podea și trasă [...] rămînînd acolo [...] In felul acesta [...] țiu mai larg pe[...] carnavalului de [...] deschiderea cor[...] află cît mai m[...] ca pentru car[...] fără măști; se [...] ție cît mai bog[...] tume chiar dacă [...] din hîrtie crepo[...] Personajele din [...] se agită, fac g[...] colo, colo.

In acest timp [...] du și Mioara. [...] vați de nimeni. [...] scenă. Sint obse[...] și Gavroche.

SANDU: – Prie[...]



Moș Gerilă. Ajutați-ne să-l găsim.

TIMUR: – Chiar acum a plecat de aici!

MIOARA: – Ce ghinion!

GAVROCHE: – Fug să mă interesez încotro a plecat!

TIMUR: – Nu fii tristă. O să-l găsim împreună!

SANDU: – Dac-ai ști de cînd alergăm după el!!

GAVROCHE: – (întorcîndu-se) prieteni, (nu-i vede) Unde sînteți – Hei, Timur!... (Timur, Sandu, Mioara – se string în jurul lui Gavroche).

GAVROCHE: (repede) Să ne grăbim. Poate-l ajungem.

SANDU: (nerăbdător) L-ai găsit? Unde e?

GAVROCHE: – Vă spun pe drum!

MIOARA și SANDU: (către ceilalți copii) Petrecere frumoasă mai departe prieteni! La mulți ani! Ies în fugă din scenă. In urma lor carnavalul continuă. Se poate improviza un mic spectacol cu dansuri și cîntece rusești și sovietice, poezii și cîntece închinate păcii și partidului. Nu indicăm și dansurile respective fiindcă fără îndoială fiecare școală și Casă a pionierilor are un repertoriu bogat de dansuri. E bine să existe și tradiționalul armonist care însuflețește jocul, jucînd și cîntînd în același timp. Nu se vor folosi decît două sau trei dansuri pentru a nu încărca programul. Pe finalul ultimului dans vor porni la joc și ceilalți copii costumați.

TABLOUL VII

După ce programul acesta se termină prin fața cortinei apar Sandu, Mioara, Gavroche și Timur (care și-au pus paltoane groase) mergînd în marș și cîntînd versurile de la cîntecul de drum, prima parte. In acest timp se aranjează din nou peretele alb în scenă. In dreapta se aranjează repede un decor de poiană simplu. Cîteva tufișuri și zăpadă. La deschiderea cortinei e noapte. Ninge cu fulgi mari.

Intră Sandu, Mioara, Timur și Gavroche.

TIMUR: – Iubiți prieteni, acum trebuie să ne despărțim. Inainte de asta, după un vechi obicei rusesc să ne așezăm cîteva clipe. (Se așază cu toții).

SANDU: – Greu a fost drumul, Timur. Dacă nu erai tu și Gavroche, nu știu cum am fi ajuns aici.

MIOARA: – Așa e! Dacă nu erați voi ne rătăceam prin pădurea întunecoasă... Poate ne mîncau lupii...

GAVROCHE: – N-a fost chiar așa de greu! Mai greu a fost pe baricade, cînd a trebuit să-i batem pe dușmanii republicii (entuziasmat-repede) Tii... ce lupte au mai fost atunci... Nu vedeai la doi pași. Te orbea fumul... Dar se lupta nu glumă.

TIMUR: – Crezi că la noi n-a fost greu Gavroche? Cu cîți dușmani a trebuit să luptăm! Mi-aduc aminte de o zi cînd... (De sus cade o hîrtie. Un plic aruncat din culise).

SANDU: (se repede) – Ce-o fi asta? (suprins). O telegramă! De la Moș Gerilă!

(Ceilalți îl înconjoară curioși).

Sandu (citește cu voce tare) De la Moș Gerilă – stop – Pentru Mioara și Sandu – stop – O radiogramă din China – stop – Sînt înștiințat că mă căutați – stop – Cunosc adresa voastră nouă – stop – Așteptați-mă acasă – stop – Moș Gerilă.

Toți într-un glas. Ura! Ura!

SANDU (către Timur și Gavroche): Vă mulțumim, prieteni! La revedere. Ies din scenă urmați de Gavroche și Timur.

TABLOUL VIII

Urmează dansul fulgilor de nea. Cînd se termină dansul, cortina se închide și se deschide în partea stîngă. La fereastră apar cei trei urători. Unul pocnește din bici, al doilea trage buhaiul iar al treilea se pregătește să spună plugușorul. Decorul este aidoma primului tablou. Sandu și Mioara dorm. La pocnetul biciului speriați sar la fereastră.

MIOARA: (bate din palme fericită) – Au venit cu plugușorul!

SANDU: (buimăcit de somn) – Timur! Gavroche!

MIOARA: (către Sandu rîzînd în hohote) – Ha! Ha! Ha! Visezi! Ce Timur? Ce Gavroche? (face semn urătorilor prin fereastră) Veniți pe partea cealaltă. Ocoliți prin curte! (cei trei urători dispar).

SANDU: (dezamăgit) – Să fi fost numai un vis? (Din stînga, pe ușă intră veseli tata și mama încărcați cu pachete).

COPIII – Tăticu! Bine-ai venit, tăticule! La mulți ani! (îi sar de gît, îl sărută în timp ce mama aranjează pachetele pe masă).

MIOARA: – Dar de ce-ați întîrziat atîta, mămico?

MAMA: (se uită la ceas) – Dar n-am întîrziat! E numai 12 fără 5 minute! (Se aud cîteva bătăi puternice în ușă).

SANDU: (ascultînd atent) – Parc-ar fi toiagul lui Moș Gerilă!

MIOARA: – Da! El e! (fuge la ușă și deschide).

Intră Moș Gerilă ducînd un brad frumos împodobit pe care îl așază în mijlocul casei. După el intră și urătorii.

SANDU și MIOARA: – Bine-ai venit, Moș Gerilă! La mulți ani! Iți mulțumim pentru darul tău frumos!!!

SANDU: – Dac-ai ști cum te-am visat, Moș Gerilă... Ce vis frumos!... (îi dă un scaun lui Moș Gerilă. Acesta se așază) Vrei să-ți povestesc visul meu? O cunoști pe fetița cu chibrituri? Dar pe micul italian Giuseppe? Nu-i așa că ai să mergi și pe la ei? Nu-i așa că n-ai să-i uiți? (Ceilalți îl privesc atenți. Mioara rîde înfundat).

MOȘ GERILĂ: (clătinînd capul) – Nu rîde, nu rîde Mioara. Ii cunosc dragul moșului. Ii cunosc. Cunosc povestea fetiței cu chibrituri. (Recită încet).

Povești mai triste decît astea nu-s.
Povestea se întîmplă în Apus.
Unde stăpîn e capitalul încă
Fetițe rătăcesc în noaptea-adîncă.
La Copenhaga-n ganguri părăsite
Mai mor și azi „fetițe cu chibrite".

(Cei din jur ascultă întristați privind pomul de iarnă. Moș Gerilă continuă): Dar ce s-a întîmplat? Nu fiți triști. Nu-i departe ziua cînd și acești copii vor trăi ca și voi o viață fericită, cînd se vor bucura și ei ca și voi... Să fim veseli. E seara Anului Nou! La mulți ani! Ce stați, urătorilor? Ia urați cum știți mai bine! (cei trei urători vin mai în fața scenei și urează, pocnind din bici și trăgînd buhaiul. Cînd aceștia termină de urat Moș Gerilă se ridică).

MOȘ GERILĂ: – Ei, acum trebuie să plec dragii moșului. Sînt așteptat și-n alte părți, și drumu-i lung. Mi se pare că s-a pornit și vifornița...

MAMA: – Ce stați, copii? Nu-i cîntați lui Moș Gerilă cîntecul pe care l-ați pregătit?

COPIII: – Daaa! Moș Gerilă mai stai numai o clipă! (Moș Gerilă se așază, iar Mioara și Sandu cîntă „Cîntec pentru Moș Gerilă". Și se alătură și ceilalți formînd un cor. In timpul cîntecului se trage ușor cortina).

– SFÎRȘIT –

* ** *** Se cîntă pe melodia „Drumeții veseli".



DANSUL FULGILOR DE NEA

Măsurile 1-4: se execută pasul 1 de 32 ori, oprindu-se în mijlocul scenei în rînd cu fața către public (fig. 1).

Măsurile 5-7: pasul 1 de 24 ori pînă la rampa scenei.

Măsura 8: cîte patru se întorc în direcții opuse cu mîinile pe umerii celui din față (fig. 2).

Măsurile 1-4: cu pasul 2 înainte, apoi cu o mică întoarcere la dreapta și spre fundul scenei. Intoarcere la stînga pe loc, deci cele două șiruri stau față-n față (fig. 3).

Măsurile 5-6: se execută pasul 3 alternativ. Cînd rîndul unu se învîrtește cu trunchiul aplecat înainte, rîndul doi se învîrtește drept și invers. Tot timpul mișcării bat din palme. Se opresc cu fața către public.

Măsurile 7-12: toți în același timp execută pasul 4 de 3 ori.

Măsurile 13-16: rîndurile pornesc cu pasul 5 înainte cu întoarcere la dreapta de două ori, continuînd pasul în perechi (fig. 4).

Măsurile 9-16: perechile execută pasul 1 din nou și tot pe unde au venit, ies din scenă (fig. 5).

DESCRIEREA PAȘILOR

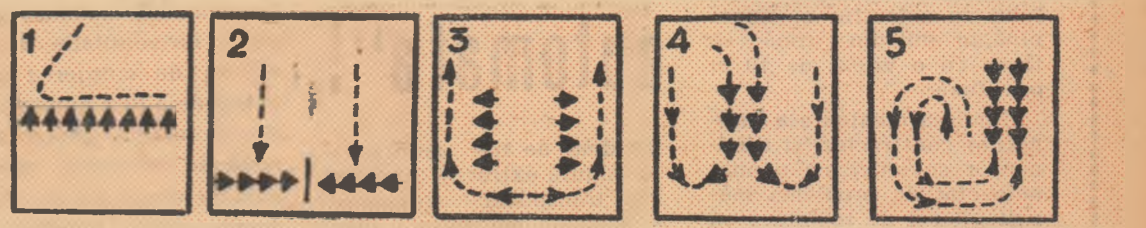
Pasul 1: pas de fugă. Fiecare pas executat pe optimi. Opt pași într-o măsură. In timpul fugii descriu cercuri în aer cu mîinile, scuturîndu-le.

Pasul 2: săritură cu picioarele alternativ — ridicat înainte îndoit (două optimi), apoi de două ori în spate (bătaie) îndoit (două optimi). Săritura se execută de două ori înainte și de două ori în spate.

Pasul 3: învîrtire cu pași mărunți, fiecare pas pe o optime. Primii patru pași cu trunchiul aplecat înainte, următorii patru cu trunchiul ridicat.

Pasul 4: aplecarea trunchiului înainte, scuturînd mîinile (două optimi), legănarea brațelor dreapta-stînga. Îndreptarea și ridicarea deasupra capului (două optimi). Legănarea brațelor dreapta-stînga. Se execută mișcarea o dată în timp de două măsuri.

Pasul 5: trei pași înainte începînd cu dreptul, (dreapta-stînga-dreapta) (3 optimi), apoi un pas în spate spre stînga ridicînd dreptul înainte (o optime). Se execută o dată într-o măsură.



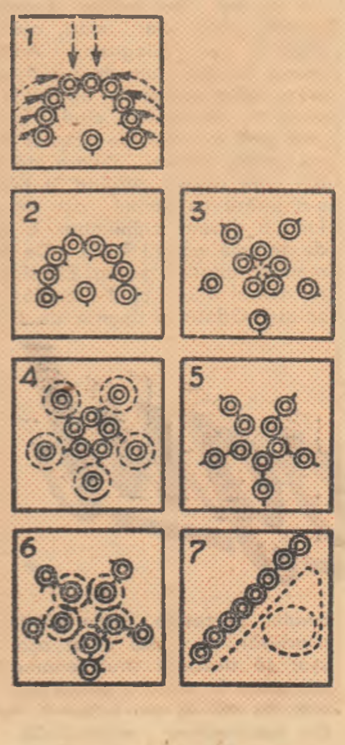
DANSUL LICURICILOR

Noapte. In mijlocul scenei se află un licurici făcînd semne cu lămpașul în toate direcțiile pe măsurile 1-4.

Măsurile 5-6: toți execută pasul 3 spre dreapta, apoi spre stînga.

Măsurile 7-8: se opresc cu picioarele alăturate, cu genunchii puțin îndoiți, cu lampa întinsă în față. Numerele fără soț în afara cercului, numerele cu soț înspre centru (fig. 2).

Măsurile 1-4: cei care stau cu fața în afara cercului, plus cel din mijloc care s-a deplasat, execută opt pași săriți cu lămpașul ținut deasupra capului uitîndu-se în dreapta și stînga. Cei care stau cu fața spre mijlocul cercului execută patru pași obișnuiți înainte (spre mijloc) ținînd lămpașul sus, apoi se lasă pe vine și se ridică. Se repetă mișcarea formînd un cerc strîns la mijloc (fig. 3).



Măsurile 5-6: cei din cercul mare execută pasul 2 de două ori cu trunchiul puțin aplecat înainte și cu lămpașul ținut în jos (căutînd parcă ceva pe pămînt). Cei din mijloc se întorc în afară ținînd lămpașele întinse înainte (fig. 4).

Măsura 7: cei din cercul mare se opresc cu fața în afară, se așază turcește ridicînd sus lampa. Cei din mijloc, fug fiecare în spatele unuia din cercul mare ținînd lampa în sus (fig. 5).

Măsura 8; stînd pe loc, toți descriu cu lămpile cercuri mari în aer.

Măsurile 9-10: cei care stau în picioare pornesc cu pasul 3 în jurul celor așezați executînd 16 pași mărunți, oprindu-se cu fața spre dreapta (fig. 6) cu lămpașul ținut pe umărul drept.

Măsura 11: cei de jos se ridică.

Măsura 12: se intercalează în cercul mare cu lămpașul pe umăr formînd un cerc mare.

Măsurile 13-16: execută pasul 3 de 32 de ori încolonîndu-se.

Măsura 17-19: cu 12 pași obișnuiți, coloana pornește pe o linie șerpuită ținînd lămpașul sus în mîna dreaptă.

Măsura 20: stau pe loc descriind un cerc cu lămpașul spre dreapta.

Măsurile 21-24: idem cu măsurile 17-20 pînă la ieșirea din scenă.

Descrierea pașilor: Pasul 1: piciorul drept ridicat înainte. Atingerea podelei cu vîrful piciorului (o optime), ridicare, apoi pășire. Executat de două ori (dreapta-stînga) într-o măsură. Pasul 2: învîrtire cu pași mărunți ținînd lămpașul deasupra capului. Pașii se execută pe optimi. Pasul 3: pași mărunți pe vîrf tot pe optimi.

DANSUL CU UMBRELUȚE

Măsurile 1-8: tiptil, dansatoarele intră pe scenă din stînga cu pasul 1 pe care-l execută de 8 ori. (fig. 1). Pe măsura opt se opresc aplecînd capul într-o parte și alta.

Măsurile 9-10: se execută pasul 2 de două ori.

Măsurile 11-13: din nou se execută pasul 1 de trei ori înaintînd.

Măsura 14: patru pași de fugă.

Măsurile 15-16: ținîndu-se de mîini, dansatoarele formează un cerc (fig. 2).

Măsura 17: legănarea brațelor înainte și înapoi.

Măsura 18: aplecarea trunchiului adînc înainte.

Măsura 19: idem, cu măsura 17.

Măsura 20: idem, cu măsura 18.

Măsurile 21-23: salut cu capul



spre dreapta-stînga-dreapta.

Măsura 24: se întorc spre dreapta cu o săritură în cerc, ținîndu-se mai departe de mînă (fig. 3).

Măsurile 25-29: pasul 3 de 5 ori.

Măsurile 30-32: se desface cercul (fig. 4).

Măsurile 17-20: pasul 2 de 4 ori aliniindu-se în scenă (fig. 5).

Măsurile 21-22: dansatoarele aleargă în colțul din dreapta scenei.

Măsurile 23-24: ridică umbrelușele deasupra capului.

Măsurile 25-28: dansatoarele din dreapta îngenunchiază.

Măsurile 29-32: idem cu măsurile 25-28 .dar spre dreapta.

DESCRIEREA PAȘILOR

Pasul 1: pas cu piciorul drept (optime) stîngul bătut lîngă el (optime). Un pas pe fiecare măsură.

Pasul 2: săritură pe un picior de 2 ori (două optimi) două sărituri pe o măsură.

Pasul 3: pas schimbat: dreptul-stîngul; stîngul tras după el (optime). Pas din nou cu dreptul (optime), stîngul ridicat (optime). Un pas schimbat pe o măsură.

Plugușorul

Mîine anul se-nnoiește,
Plugușorul se pornește
Peste-al patriei pămînt,
Plin de soare și de cînt;
Plugușor de bucurie
De izbîndă și frăție,
Plugușor de tinerețe
Pentru-aceste vremi mărețe.

Chiuiți din răsputeri,
Trageți brazda, pionieri!
Hăi, hăi!.

Vremi de aur, vremi senine,
Vremi de vrednicie pline,
Vremi crescînd sub stele roșii,
Vremi cum le-au visat strămoșii,
Apăsați de juguri grele
De-ntuneric și de iele.
Mîndre vremi de libertate
Indelung de noi visate,

Astăzi înfloresc mărețe
Trage brazda, tinerețe!
Hăi, hăi!.

Multe școli ni s-au clădit
Multe cum n-am pomenit;
Oameni fără de pereche,
Destrămat-au bezna veche;
Din pustiuri și din tină,
Strălucire de grădină
Iar din negrele ruine,
Case de lumină pline

Să le mulțumim, băieți,
Pentru darul lor de preț!
Hăi, hăi!.

Visurile mari, azi fapte,
Le-au desprins din lunga noapte
Oameni luminați și vrednici
Mîndri vulturi sovietici,
Aprinzînd în 'nalte spații
Roșiile constelații
Ce-or chema pe căi albastre
Mîine, zborurile noastre.

Să le mulțumim băieți
Pentru zborul lor măreț!
Hăi, hăi!.

Aripile ni-s întinse
Către larguri necuprinse —
Patria, cu drag ne-așteaptă
Oameni dîrji să fim, de faptă,
Zestrea să-i sporim năvalnic
Să-i sporim belșugul falnic,
Să-i așternem larg belșugul
Și cu strungul și cu plugul.

Chiuiți din răsputeri,
Trageți brazda, pionieri!
Hăi, hăi!.

De urat am mai ura
Și tot n-am mai termina,
De-am ura și zi și noapte
Că sîntem bogați în fapte,
Cum sînt vișinii în flori
Și grădinile-n bujori
Cum sînt cîmpurile-n maci
Și cuptoarele-n colaci

Chiuiți din răsputeri,
Opriți plugul, pionieri!
Aho, aho!

CONSTANTIN SCRIPCA

Știința

Recordul de sub pămînt

Cărbunele — „pîinea industriei“! Cît de des se ascunde el la adîncimi de peste o mie de metri! Iar pătrunderea în adîncimile pămîntului, înaintarea puțului de extracție a minei pînă în anii din urmă se făcea cu o viteză de 10 m pe... lună.

Gîndirea creatoare a inginerilor constructori și a minerilor sovietici s-a ocupat neîncetat de problema măririi vitezei de înaintare a puțului de extracție și a ușurării muncii minerilor în frontul de înaintare.

În aprilie, ziarele din U.R.S.S. au anunțat că Institutul „Podzemșahstroi“ și constructorii de mine din Donbas au aplicat un nou complex de utilaj, care a permis săparea puțului de extracție a minei „Novo-Butovskaia“ cu o viteză de 264 m pe lună!

În noul complex de utilaj, lucrările de bază sînt efectuate de mașini. Minerul sovietic devine un specialist care conduce mașina.

„A-2“ a și început să lucreze

Acest agregat carbonifer a fost construit la Institutul „Ghipouglemaș“. Deservit doar de trei muncitori, el asigură extracția, încărcarea, transportul cărbunelui și armarea mecanica a abatajului, adică îndeplinește procesele care, de obicei, se efectuau de către numeroase mașini și de mulți muncitori. Agregatul „A-2“ mărește extracția cărbunelui de trei ori în comparație cu combina „Donbas“. În industria carboniferă de la Donbas a și început să se aplice această mecanizare complexă, deși, după planul septenal, aplicarea industrială a agregatelor urma să înceapă la sfîrșitul septenalului!

In curînd „mina automata“!

Combina mineră va fi condusă de un „mecanic-automat“

Cînd oare minerii vor ieși din mine, unde vor rămîne doar mașinile și mecanismele pe care ei le vor conduce de sus, de pe suprafața solului?

Multe, foarte multe procese miniere din U.R.S.S. sînt mecanizate și automatizate. În minele sovietice funcționează instalații automate de ventilație, de încălzire, de scurgerea apei; există deja linii automate de bandă rulantă, centre automate de încărcare, descărcătoare automate etc. Acum constructorii sovietici lucrează la proiectarea unei combine automate miniere. Combina-automată va trebui să aibă un fel de organe de „simțuri“. Ea va trebui să „simtă“ felul rocii: dacă roca este tare sau moale, fărămicioasă, în straturi, lipicioasă etc. Apoi sistemul automat de „simțire“ a combinei va trebui să controleze propria sa muncă și să apere mecanismele sale de avarii. Combina automată minieră mai are nevoie de un aparat, care va permite mașinei să se orienteze singură, adică un fel de pilot automat.

Nu e departe ziua cînd în mină vor fi coborîte numai mașinile, iar minerul va rămîne la suprafața solului!

(După revista „Iunîi tehnic“).



Curînd, și minerul Oleg Filimov pe care-l vedeți în fotografie nu va mai intra în abataj. El va sta la postul de comandă al „minei automate“.

Construiți-vă singuri

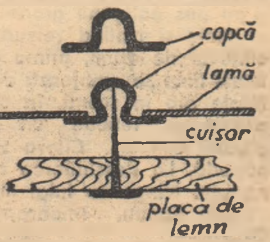


O BUSOLĂ

Dintr-o lamă de ras, o copcă și o plăcuță de lemn, putem construi o busolă foarte simplă dar și foarte bună.

Pentru confecționarea acului magnetic vom lua o lamă de ras folosită și o vom magnetiza, frecînd suprafața lamei de polul unui magnet permanent. Astfel vom freca lama plimbînd-o mereu cu același capăt de la mijlocul magnetului pînă la polul respectiv. Putem magnetiza lama de oțel și mai puternic cu ajutorul curentului electric. Pentru aceasta izolăm lama, înfășurînd-o cu cîteva straturi de hîrtie și apoi bobinăm deasupra 30 metri din sîrmă de cupru, cu grosimea de 1 mm, izolată cu bumbac. Cele două capete ale bobinei le legăm la un acumulator de 6 volți pentru automobil. După o jumătate de oră oprim curentul și scoatem lama, care s-a magnetizat, din interiorul bobinei.

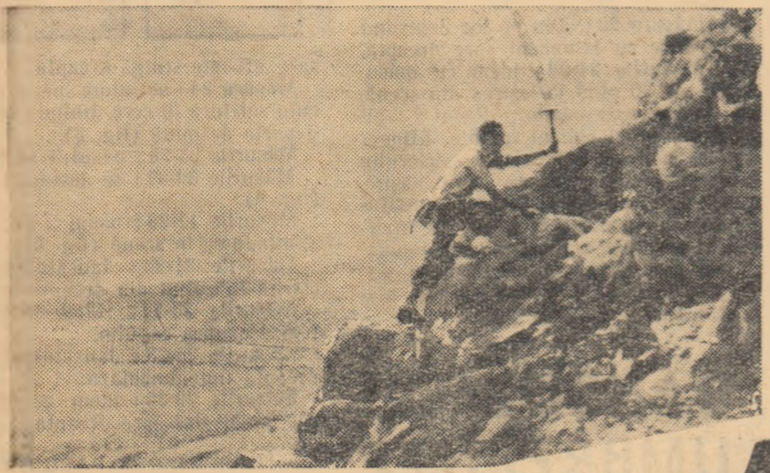
In gaura din centrul lamei trecem o copcă care va prinde, cu cele două piese, lama de o parte și de alta. Lama va fi așezată în vîrful unui cuișor care susține copca. Suportul busolei îl veți confecționa dintr-o plăcuță de lemn tăiată rotund cu diametrul de 60 mm, prin centrul căreia trece cuișorul de susținere. După ce așezăm lama pe cuișor aceasta se va orienta cu un capăt spre nord iar cu celălalt spre sud. Cunoscînd poziția nord și sud a locului unde ne aflăm vom scrie pe jumătatea lamei care este îndreptată spre nord litera N.



Pentru o mai bună păstrare a busolei în timpul transportului, se va construi o cutie rotundă din carton în care se va așeza discul de lemn cu lamela.

Ing. DORIN MANOLESCU

Geologul



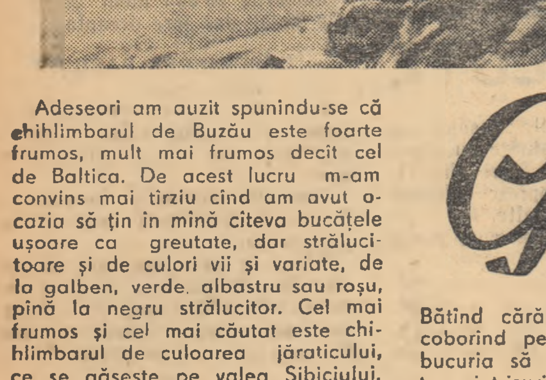
Adeseori am auzit spunîndu-se că chihlimbarul de Buzău este foarte frumos, mult mai frumos decît cel de Baltica. De acest lucru m-am convins mai tîrziu cînd am avut ocazia să țin în mînă cîteva bucățele ușoare ca greutate, dar strălucitoare și de culori vii și variate, de la galben, verde, albastru sau roșu, pînă la negru strălucitor. Cel mai frumos și cel mai căutat este chihlimbarul de culoarea jăraticului, ce se găsește pe valea Sibiciului. Păcat că-i puțin și se găsește foarte greu, numai ca rare culburi mici și izolate, prinse între stîncile de gresie albă din care sînt formate culmile din împrejurimile Sibiciului.

Bătînd cărările acestor locuri și coborînd pe firul apei, am avut bucuria să găsesc o bucată printre pietrișurile aduse de șuvoaie după o ploaie torențială care a spălat stîncile pleșuve. Chihlimbarul este ușor, încît plutește pe apă, astfel că poate fi transportat la distanțe mari de locul de unde s-a desprins. Mi-au povestit localnicii că au mai fost găsite asemenea bucăți, chiar mai mari, ajungînd pînă la un kilogram! Adeseori m-am întrebat cum de s-a putut aduna atîta rășină la un loc? Se vede că pe vremea cînd s-au format gresiile albe ale acestor stînci, au existat păduri întinse de brad din care rășina, curgînd în pămînt, s-a întărit cu timpul așa de mult încît a devenit chihlimbar. E vorba de tainele naturii? Nu! De fenomenele naturii e vorba. Ele sînt taine numai atunci cînd n-au fost cercetate. Odată dezlegate de mintea omului, cercetate, devin știință. Într-adevăr, nu este chiar așa de ușor să descurci șirul fenomenelor petrecute în scoarța pămîntului cu sute de mii de ani în urmă, numai din examinarea materialului pe care-l întîlnești astăzi. Pentru aceasta trebuie să te înarmezi cu multe cunoștințe, cu perseverență, să depui multă muncă. Aceasta este treaba geologului. Cu ciocanul în mînă, cu harta în cealaltă, cu geanta pe șold, el cercetează dealurile și viroagele, strat cu strat culege probe din fiecare varietate de piatră, le examinează de aproape, măsoară cu busola poziția straturilor față de punctele cardinale și înclinarea lor față de orizontala locului. Scrie apoi tot ce a observat într-un carnet, scoate harta și notează locul unde a făcut observațiile. Etichetează apoi ...comorile descoperite și le pune în sacul din spinare.

Descifrarea structurii geologice și descoperirea bogățiilor pe care le ascunde pămîntul în adîncuri se fac printr-un fel de ferestre pe care, geologul le deschide în pămînt, din loc în loc. Ochiul său devine deci un fel de „ochian miraculos“ cu care poate vedea și prin piatră, pînă în adîncul pămîntului. Bazat pe indicațiile culese cu răbdare și pe numeroasele sale cunoștințe împrumutate din științele înrudite, geologul rezolvă nu numai probleme științifice, ci și probleme de interes practic. Pe baza indicațiilor date de el, minerii urmăresc prin galerii filoanele diferitelor metale prețioase sau straturile înțesate cu cărbune, se descoperă structurile petrolifere sau alte bogății ale subsolului, necesare dezvoltării continue a industriei noastre socialiste. Iată, dragi copii, cît de frumoasă și interesantă e munca geologului!

CORIOLAN STOICA
geolog
Laureat al Premiului de Stat

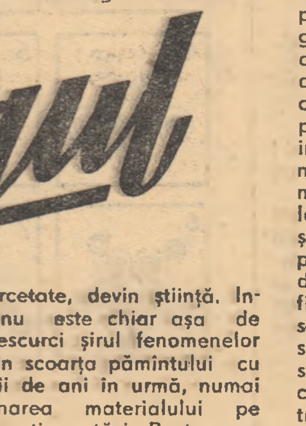
Din istoria costumelor de scafandru



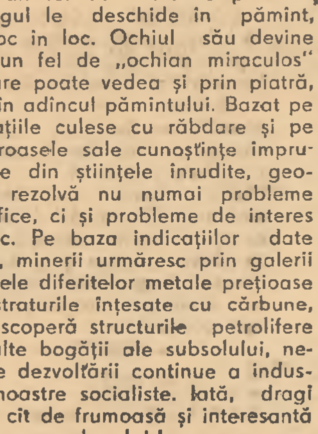
Echipament de scafandru al ostașilor asirieni, format dintr-un burduf de piele.



Clopotul scafandrului, folosit prin anul 1535.



Costum de scafandru al zilelor noastre (pentru adîncimi mijlocii).



Acvalang — aparatura scafandrului modern.

Fel de fel

Paznici credincioși

Ciobanii din Africa de Sud sînt ajutați acum la paza oilor nu de cîini ciobănești, ci de... struți domesticiți. Aceștia sînt paznici de nădejde ai turmelor de oi împotriva hoților. In trecut furtul oilor era un fenomen obișnuit în Africa de Sud. Hoții găseau mijloace să distragă atenția cîinilor sau îi otrăveau. Struții însă nu pot fi atrași cu nici un fel de momeală. Ei pun pe fugă nu numai oamenii care trec pe jos, în apropierea turmei, ci urmăresc chiar și automobile.

Puternicele lovituri de picioare ale struților și împunsăturile ciocului tare nu prea sînt pe plac nimănui și hoții oilor au încetat demult să mai calce prin aceste locuri.

Insula... pisicilor

Un explorator geodezist englez a dat peste o insulă de corali în Oceanul Indian. Lipsită de orice vegetație, insula părea fără viață. Era curios faptul că pînă și păsările evitau insula. Numai vizuinele numeroase de pe insulă dădeau impresia că este populată.

Englezul prevăzător a dormit în barcă, lîngă mal. Noaptea îl treziră țipete și urlete. Era larma a mii de pisici care, ieșind din vizuini, vînau pești pe timp de reflux.

După calcule aproximative, insula este populată în prezent de un număr de cel puțin zece mii de pisici. Se vede că strămoșii lor s-au așezat pe această insulă, fugind de pe o corabie naufragiată.

Noi corespondenţi ai gazetei



Primele rînduri pentru redacţie

Sînt emoţionată. Iţi scriu pentru prima oară şi nici nu ştiu cu ce să încep mai intîi. Doresc din toată inima să devin o bună corespondentă a gazetei, să-ţi trimit veşti din unitatea noastră! Ştii, în comuna noastră avem şcoală nouă! E atît de frumoasă şcoala noastră încît ţi-e mai mare dragul. Clasele sînt încăpătoare şi luminoase. Avem şi lumină electrică. Toţi pionierii din detaşamentul nostru se străduiesc să obţină note cît mai bune. Vrem să primim distincţiile pionereşti cît mai mulţi dintre noi.

Iţi promit, dragă redacţie, că de acum înainte iţi voi scrie despre toate activităţile noastre.

pioniera **ANETA T. CHIRILA**
cl. a VII a, com. Străoane de Sus,
raionul Panciu,
regiunea Galaţi



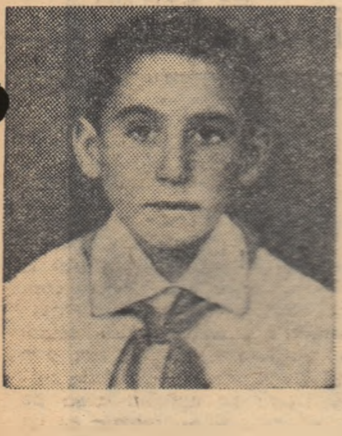
Gînduri pentru redacţie

Ca mulţi alţi pionieri din patria noastră care citesc gazeta noastră, a pionierilor, m-am hotărît să devin şi eu o corespondentă activă.

Sînt abonată la „Scînteia pionierului" de cînd am primit cravata roşie şi aflu cu multă plăcere din paginile ei frumoasele realizări ale pionierilor din alte şcoli.

Şi la noi în unitate avem rezultate frumoase atît la învăţătură cît şi la alte activităţi. Zilele trecute am fost la pădure şi am strîns ghindă. A fost foarte frumos şi am strîns în cîteva ore 500 kg.

pioniera **ELVIRA VERDEŞ**
cl. a VI-a B, Şcoala de 7 ani
com. Seica Mare, raionul Mediaş,
regiunea Stalin



Dragă redacţie,

De la început ţin să-ţi mărturisesc marea mea dorinţă, aceea de a deveni şi eu corespondent al gazetei noastre dragi „Scînteia pionierului". Citesc cu plăcere gazeta şi din paginile ei am aflat multe lucruri interesante.

Eu sînt în clasa a IV-a şi fac parte din garda drapelului unităţii. Pionierii din detaşamentul nostru au toţi numai note bune. Abia aşteptăm să trecem în clasa a V-a, să învăţăm şi noi limba rusă.

Te rog, dragă redacţie, să mă primeşti şi pe mine în rîndurile corespondenţilor tăi. Iţi promit că iţi voi scrie despre toate succesele şi bucuriile noastre, neocolind, bineinţeles, nici... lipsurile!

pionier **PETRE PIRLEA**
cl. a IV-a B, Şcoala de 7 ani,
com. Strîmbu, raionul Filimon Sîrbu,
regiunea Galaţi

Cluburile corespondenţilor ne informează

Zilnic primim la redacţie veşti de la cluburile de corespondenţi organizate în unităţile de pionieri din ţară. Unele din ele ne informează cum au luat fiinţă: din dorinţa de a colabora cu redacţia gazetei, precum şi cu unităţi de pionieri din ţară şi din străinătate.

Sînt multe unităţi în care există asemenea cluburi. Un club care are o activitate bogată este cel de la Şcoala medie „Fraţii Buzeşti" din Craiova. Pionierii acestui club poartă corespondenţă cu foarte mulţi pionieri din ţară şi străinătate. Activităţi interesante au şi cluburile de corespondenţi de la Casa pionierilor din Arad, Casa pionierilor din Oradea, precum şi cluburile care au luat fiinţă de curînd la Şcoala de 7 ani nr. 4, Lugoj, Şcoala medie nr. 7 din Timişoara, Şcoala de 7 ani, comuna Măceşul de Sus, raionul Segarcea, Şcoala medie nr. 1 Turnu Severin ş.a.

Am şi primit veşti de la corespondenţii speciali care ne vorbesc despre corespondenţa începută între ei şi pionierii altor unităţi, şi multe alte veşti din activitatea lor.

Aceste veşti primite de la cluburile de corespondenţi ne sînt de un real folos. De aceea e bine să se organizeze în unităţi cît mai multe cluburi de corespondenţi. Aşteptăm de la voi, dragi prieteni, veşti în legătură cu organizarea clubului din unitatea voastră şi totodată comunicaţi-ne şi numele corespondentului special din unitate.

Veşti din unităţi şi detaşamente

Intr-una din duminicile trecute, scrie *Mariana Negoiţă*, corespondenta specială a unităţii de la *Şcoala de 7 ani nr. 154 din Bucureşti*, pionierii din întreaga unitate au hotărît să mergem la strînsul fierului vechi. Numai în 5 ore s-au adus cîteva mii de kilograme de fier vechi. Pe locul I s-au clasat pionierii clasei a VI-a A care au strîns 1.900 kg. Nici ceilalţi nu s-au lăsat mai prejos. Clasa a IV-a împreună cu cei dintr-a II-a au strîns peste 1.600 kg.

Maria Toma, clasa a IV-a, Şcoala de 7 ani, comuna General Scărişoreanu, raionul Negru Vodă: Multe sînt acţiunile pe care le-au organizat pionierii din unitatea noastră. De pe tarlaua gospodăriei colective am strîns pînă acum 35.000 kg porumb.

Marioara Zamfirescu, Şcoala de 4 ani, comuna Cocargeaua, raionul Feteşti, regiunea Constanţa: In orele noastre libere, detaşamentele 1, 2 şi 3 din unitatea noastră au fost la crama gospodăriei agricole colective şi au ajutat pe colectivişti la vinificarea strugurilor. Numai în 3 zile pionierii au reuşit să stoarcă 2.160 litri must. Acţiunea continuă.

Valeria Voloacă, Şcoala de 7 ani Rîşeşti, raionul Huşi:
In unitatea noastră pionierii participă cu mult entuziasm la muncile patriotice. Astfel în cursul lunii octombrie am fost cu toţii la pepinierele ocolului silvic şi am scos 13.000 de puieţi. Din pădurea de lîngă sat am strîns 48 kg salbă roşie şi lemn cîinesc!

SPORT

Inainte de căderea zăpezii

Cu cîteva zile în urmă, pe una din colinele ce înconjoară oraşul Sinaia, s-a ţinut un concurs puţin obişnuit. Pe panta împînzită cu o mulţime de fanioane albastre şi roşii alunecau în viteză băieţi şi fete cu numere de concurs pe piept. Erau elevii de la Şcoala sportivă la concursul de slalom pe ...uscat!

Iată-l pe elevul Ion Bogdan care parcurge (vezi fotografia) traseul, bogat covor de frunze, cu viteză. Face viraje la dreapta, la stînga, şi coboară vertiginos ca la un adevărat concurs pe zăpadă.

Primii fulgi nu s-au aşezat încă dar viitorii schiori se pregătesc pentru zilele în care vor veni aici pe schiuri. „Pînă vom ţine un adevărat concurs de schi, trebuie să învăţăm cu toţii să virăm repede, să alunecăm uşor, cu viteză" — şi-au spus ei şi au început antrenamentul. Dar să nu credeţi că ei se pregătesc numai pentru viitorul concurs de schi. In clasă, în sălile de meditaţii, învaţă cu sîrguinţă. Se ajută unii pe alţii să primească cît mai multe note bune. Printre elevii şcolii sînt mulţi ca pionierii Tiberiu Popescu, Mărgărit Gheorghe, Gabriela Botezatu, Maria Dohotaru, fruntaşi la învăţătură. Notele bune din catalog vor să arate că pionierii sînt fruntaşi nu numai la sport, ci şi la învăţătură.



Poşta redacţiei

Printre scrisorile de răspuns care au plecat zilele acestea din redacţie se află şi cele trimise următorilor corespondenţi:

Cristina Mirţu, **Cîmpulung Muscel**; Mariana Cernat, **Oneşti**; Costică V. Petrilă, **com. Tansa, raionul Negreşti**; Ionel Istrate, **com. Dealu Lung, raionul Focşani**; Nicolae Iancu, **com. Ciumaţi, raionul Cricov**; Vasile Sava, **com. Grădiştea, raionul Vidra**; Nica Panaite, **Roman**; Gheorghe Bivolaru, **Sighişoara**, Maria Hapa, **Medgidia**; Mihai Lazăr, **Reşiţa**; Vintilă Birda, **com. Sf. Gheorghe, raionul Urziceni**; Mircea Iancu, **Timişoara**; Silvia Achim, **com. Certejul de Sus, raionul Ilia**; Laurenţiu Airinei, **com. Frumuşica, raionul Hîrlău**; Ştefan Horvath, **Bucureşti**; Ecaterina Igorof, **com. Pecineaga, raionul Negru Vodă**; Nicolae Mureşan, **Petroşani**; Elvira Zamfirescu, **Giurgiu**; Zoltan Paar, **Ostrova, reg. Timişoara**; Antoaneta Toader, **com. Vulturu, reg. Galaţi**; Silviu Filimon, **com. Satchinez, reg. Timişoara**; Valentin Grancea, **Sighişoara, reg. Stalin**; Valentina Palcău, **com. Popeşti, reg. Galaţi**; Doina Bucau, **Iaşi.**

Cinema

Matinee pentru copii şi tineret care vor avea loc duminică 6 dec. 1959 ora 10 dimineaţa. **Cinematograful Maxim Gorki:** Misterul castelului părăsit – Primul concurs al pionierilor şi şcolarilor: **30 Decembrie:** Mikolka cel viteaz – Fereastra spre lumea necunoscută; **M. Eminescu:** Lumea tăcerii, Tolănici; **Alex. Popov:** Cutia cu muzicuţe – Poveste despre pinguini – Sateliţii artificiali – Minuni nu există – Lupul şi cei 7 viteji; **Infrăţirea între popoare:** Kati şi pisicuţa – Iepurele nu vrea să înveţe – –Voi ţine minte; **Timpuri Noi:** Filme documentare şi de desen animat; **Volga:** In pragul cunoaşterii – Intîlnire în autobus – Micul Sego – Doi ursuleţi lacomi – Răţoiul neascultător; **Olga Bancic:** Un zbor însufleţit – Taina plantelor – Telefonul – Pensula magică – Cum vedem; **Flacăra:** Aventurile unui căţeluş – Păstraţi curăţenia; **23 August:** Căţeluşul buclucaş – Vreau să ştiu tot, nr. 3; **G. Bacovia:** Vechiul Tallin – Albinele vor trăi – Visul micuţei Mei – Pionieria nr. 4/1959; **B. Delavrancea:** Doi prieteni – Curajosul pui de cerb; **Ilie Pintilie:** Povestea celor 5 fraţi – Prokup, prietenul animalelor – Circul – In colibă arde focul – Artiştii pădurii – Cum auzim.

Teatru

Sala Orfeu. Marţi, 8 dec., orele 16: **Păcală.** Miercuri, 9 dec. orele 16: **Păcală.** Joi, 10 dec. orele 16: **Ala Bala Portocala.** Vineri, 11 dec., orele 16: **Fraţii Liu.** Sîmbătă 12 dec. orele 16: **Păcală.** Duminică, 13 dec., orele 11: **Ala Bala Portocala.** Duminică, 13 dec., orele 17: **Păcală.**

Sala Academiei. Marţi, 8 dec., orele 15: **Punguţa cu doi bani** (premieră). Miercuri, 9 dec. orele 15: **Isprăvile viteazului Heracle.** Joi, 10 dec., orele 16: **Păţaniile unei păpuşi de lemn.** Vineri, 11 dec., orele 10; **Punguţa cu doi bani.** Vineri, 11 dec., orele 16: **Povestea porcului.** Sîmbătă, 12 dec., orele 16: **Punguţa cu doi bani.** Duminică, 13 dec., orele 11: **Punguţa cu doi bani.**

Radio Televiziune

EMISIUNI PENTRU COPII, DE LA 6 DEC. LA 12 DEC. 1959

In fiecare zi de lucru, orele 6,45, emisiunea „Salut voios de pionier!" iar la orele 20.20, „Noapte bună, copii!"

Duminică, 8,30: Clubul voioşiei pr. II. 9,00: Teatru la microfon pentru copii: „Neamul Şoimăreştilor" dramatizare după romanul maestrului M. Sadoveanu, 18: Drumeţii veseli (pr. I.).

Luni, 9.30: Un tăciune şi un cărbune – „Prinţul fericit" scenariu după povestea lui Oscar Wilde (pr. I). 17,30: Emisiune în limba germană (397 m.).

Marţi, 11,45: Radio Prichindel – „Balaurul albastru" scenetă de M. Stoian (pr. I.). 17,30: Emisiune muzicală: Cărţi poştale muzicale (pr. II).

Miercuri, 9,30: Vreau să ştiu (pr. I). 18.00: In slujba patriei (pr. I).

Joi, 10: „Drumeţii veseli (reluare) pr. I, 17.30: Tinereţea ne e dragă (pr. II)

Vineri, 10,30: Traista cu poveşti (pr. I); 18.05: Din marile poeme ale lumii – „Cîntecul lui Roland", povesteşte Al. Mitru (pr. I).

Sîmbătă, 16.00: Roza vînturilor (pr. I).

Ziua Constituției U.R.S.S.

La 5 decembrie a.c. sarbătorim 23 de ani de la adoptarea, în cadrul Congresului al VIII-lea extraordinar al Sovietelor din U.R.S.S., a legii fundamentale a statului sovietic, Constituția U.R.S.S. In anul 1936, timp de 5 luni și jumătate, proiectul acestei constituții a fost supus discuției întregului popor, care a luat astfel parte activă la întocmirea ei.

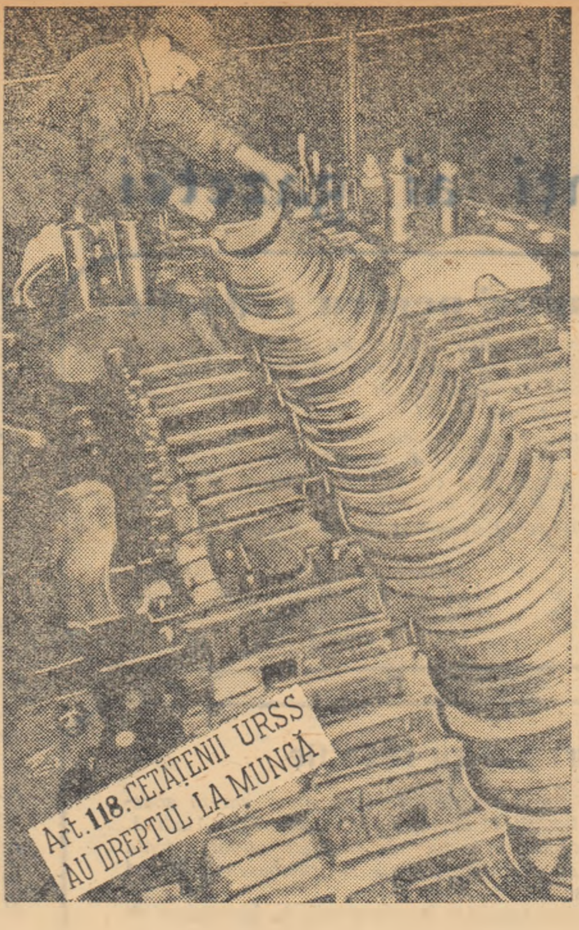
Constituția U.R.S.S. din 1936 este o ilustrare a marilor drepturi ale popoarelor sovietice și consfințește toate cuceririle oamenilor muncii, obținute sub conducerea P.C.U.S. Uniunea Sovietică, primul stat socialist al muncitorilor și țăranilor este statul în care a fost definitiv înlăturată exploatarea omului de către om. Constituția consfințește faptul că în U.R.S.S. nu mai există clase vrăjmașe ci numai clasele prietene ale muncitorilor și țăranilor, unite, sub conducerea clasei muncitoare. In zilele noastre, popoarele U.R.S.S. se îndreaptă cu pași siguri spre realizarea visului de aur al omenirii: comunismul.

Spre deosebire de constituțiile statelor burgheze, Constituția U.R.S.S. nu prevede nici un fel de restricții față de drepturile egale ale bărbaților, femeilor, tineretului, ale tuturor naționalităților conlocuitoare. Articolul 121 prevede : „Cetățenii U.R.S.S. au dreptul la învățătură. Acest drept este asigurat prin învățămîntul elementar, general și obligatoriu; prin învățămîntul gratuit în școli cu șapte clase ; prin sistemul burselor de stat acordate studenților merituoși din școlile învățămîntului superior ; prin învățămînt în limba maternă; prin organizarea pe lîngă fabrici, sovhozuri, stațiuni de mașini și tractoare și colhozuri a învățămîntului gratuit profesional, tehnic și agronomic, pentru cei ce muncesc".

Iată deci că pe lîngă drepturi, Constituția prevede și posibilitățile ce se acordă pentru exercitarea acestor drepturi, lucru ce nu poate fi găsit în nici o constituție burgheză.

Constituția — legea fundamentală a Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste — a deschis drumul inițiativei maselor populare care, sub conducerea P.C.U.S., obțin zi de zi succese istorice. Statul sovietic este astăzi un stat puternic, cu o industrie foarte dezvoltată, cu o agricultură modernă, pe primul loc în lume în dezvoltarea culturii, a artei, științei.

Urmînd prevederile Constituției, Uniunea Sovietică duce o consecventă politică de apărare a păcii în lume. In toate ocaziile, glasul Uniunii Sovietice s-a înălțat în apărarea drepturilor omului, în apărarea popoarelor care luptă pentru dreptate și independență națională, în apărarea păcii între popoare.







RADIO GLOB

Budapesta. *La 30 noiembrie a.c. au început la Budapesta lucrările celui de al VII-lea Congres al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar. Delegația Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, la acest Congres, este condusă de Nikita Sergheevici Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S.*

Mexic. *In Mexic se află deschisă expoziția realizărilor Uniunii Sovietice în domeniul științei, tehnicii și culturii. Mexicanii vor să cunoască adevărul despre U.R.S.S. Expoziția Uniunii Sovietice îi ajută în această privință. De aceea ea se bucură de un uriaș succes.*

Washington. *Lansarea unei rachete în Lună de către S.U.A. s-a terminat din nou cu un eșec, al șaselea la rînd. Acest lucru — recunosc tehnicienii aeronauticii și ai spațiului S.U.A. — este cu atît mai grav, cu cît nici o altă rachetă de același tip nu mai poate fi disponibilă înainte de toamna anului viitor.*

Iohannesburg. *Intr-o rezervație pentru băștinașii negri din Africa de Sud au murit 32 de copii. Cauza : lipsa de îngrijire maternă. Mamele lor sînt arestate și întemnițate la Moritzburg pentru că au luat parte la demonstrații, cerînd libertate și drepturi pentru negri.*

EI AU FOST PIONIERI



TURNATORUL MODELATOR

Biografia lui este simplă : se numește Petre Rusu, are 18 ani, a absolvit școala profesională de pe lîngă uzina „Boleslaw Bierut" din Capitală, secția turnătorie. A fost pionier ; la Palatul pionierilor era cunoscut pentru activitatea sa în diverse cercuri.

In școala profesională a fost primit în rîndurile organizației revoluționare de tineret unde a aflat ce înseamnă forța colectivului, ce reprezintă carnetul de U.T.M Și, într-adevăr, n-a dezmințit niciodată încrederea tovarășilor care l-au primit în organizație. In fiecare an a primit diplomă de merit la învățătură Și la practică era unul dintre elevii ce se evidențiau în însușirea frumoasei meserii de turnător-modelator.

Cînd a absolvit anul II al școlii profesionale, s-a înscris în clasa a VIII-a la cursurile serale ale Școlii medii nr. 6, iar acum este în clasa a X-a. Și nu are notă mai mică de 7.

Ce face în acest timp ? Lucrează în secția turnătorie a uzinei „Boleslaw Bierut". L-am întrebat dacă-i place meseria sa.

— Dacă-mi place ? O iubesc. Vă închipuiți că nu m-a forțat nimeni s-o aleg. Dar tatăl meu, văzîndu-mă încă de mic cum stăteam ore întregi și modelam diverse figurine de lut, a început să-mi insufle dragostea față de munca turnătorilor modelatori. „E grea, băiete, îmi zicea, e foarte grea, dar e frumoasă. Este artă, nu meserie !" Și să știți că așa este. Din pămînt fără nici o formă ies din mîinile turnătorului-modelator minunății. Și cîte taine are! Nici nu vă puteți închipui. Eu care lucrez în fiecare zi tot mai descopăr cîte o noutate.

— Dacă ar trebui să spui vreodată unor copii ce meserie să-și aleagă, ce le-ai spune ?

S-a gîndit puțin, apoi mi-a răspuns, cu o justificată mîndrie :

— Firește, în felul ei fiecare meserie e frumoasă. Dar a mea, cea de turnător-modelator, este cea mai frumoasă !

E. SKIBINSKI

De la frații noștri mai mari, UTEMIȘTII...

Cu 45 de zile mai devreme...

Mineri și petroliști, cazangii și turnători, colectivele tuturor fabricilor și uzinelor muncesc cu entuziasm pentru îndeplinirea planului anual. Cot la cot cu cei vîrstnici, utemiștii luptă cu aceeași insuflețire pentru ca evenimentul acesta să fie sărbătorit înainte de vreme. Pentru a vă face cunoscut un crîmpei din activitatea rodnică a tineretului, am adresat cîteva întrebări tovarășului Mihai Constantin, **secretarul organizației U.T.M. din sectorul turnătorie a uzinelor „Semănătoarea" din Capitală.**

– Care este aportul tineretului din sector la îndeplinirea planului anual de producție ?

– Ca să vedeți cît de mare este aportul utemiștilor, trebuie să cunoașteți un lucru foarte important : majoritatea turnătorilor din sector o formează tineretul. De altfel, aci s-a format și prima secție de tineret din uzină. Datorită entuziasmului cu care au răspuns utemiștii la chemarea organizației, în dimineața zilei de 18 noiembrie sectorul și-a îndeplinit planul anual. Deci, cu aproape 45 de zile mai devreme.

– Dintre tineri, care au fost în primele rînduri ?...

– E greu de precizat. Nu există turnător care să nu fi fost animat de aceeași dorință fierbinte – să-și aducă o contribuție cît mai mare la îndeplinirea planului anual. Și Ion Răduță, și Petre Naiden, turnători harnici și elevi fruntași la școala medie serală, și atîția alți utemiști, au muncit cu inimă. S-a evidențiat, în mod deosebit brigada „23 August", condusă de tînărul Gheorghe Marin, căreia i s-a înmînat și drapelul de brigadă fruntașă pe uzină.

– Dar despre activitatea brigăzilor de muncă patriotică din sector, ce ne puteți spune ?

– Și în privința aceasta avem cu ce ne mîndri. Economiile realizate pînă în prezent se ridică la cifra de 1.490.000 lei. Numai în ultima lună, tinerii din sectorul nostru au economisit 20.000 kg metal, din care putem fabrica încă 4 combine moderne.

Și pe viitor vom munci la fel de bine, deoarece vrem să ne respectăm cuvîntul – să ne îndeplinim planul pe 1960 cu cel puțin două luni mai devreme.

AL. DINU IFRIM

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii" tel : 17.60.10; 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"